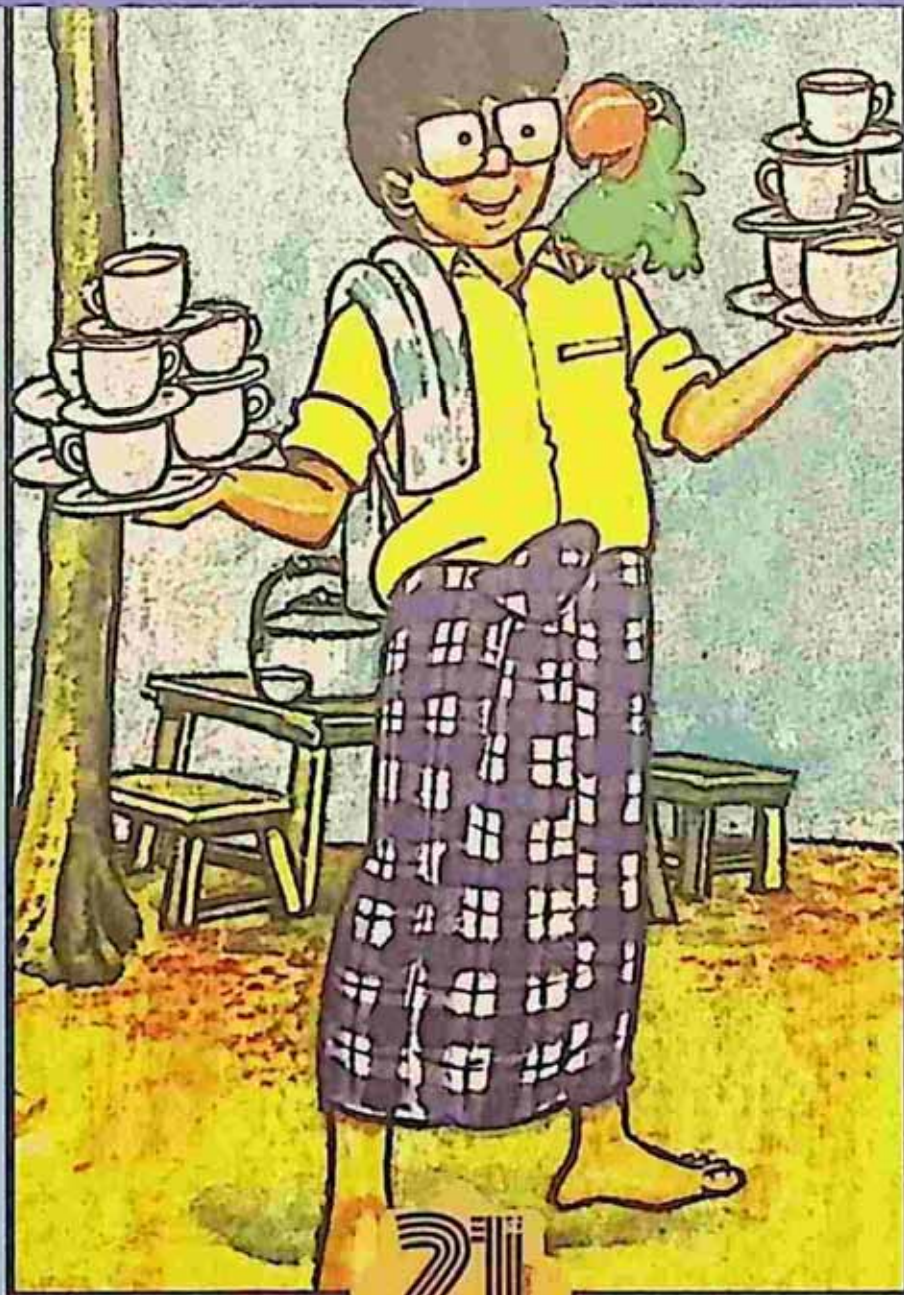

ပျော်ပျော်နေရွှေခဲ

မှတ်ယာအကြိမ်

မင်းအောင်မြင်

မြန်မာရုပ်ပြတစ်ခေတ်ကို ထင်ထင်ရှားရှား
ဦးဆောင်ခဲ့သူ ကာတွန်းဆရာကြီးများထဲမှ တစ်ဦး၊
သူ၏ လူကြိုက်များခဲ့သော ဇာတ်ကောင်ပါဝင်သည့်
'ပျော်ပျော်နေရွှေခဲ'

ပျော်ပျော်နေ ရွှေခဲ၊ ကာတွန်း တင်အောင်နီ
တမုက်မှာ ၁၆၀ မုက်မှာ၊ ၁၁ ဝင်တီ x ၁၉ ဝင်တီ

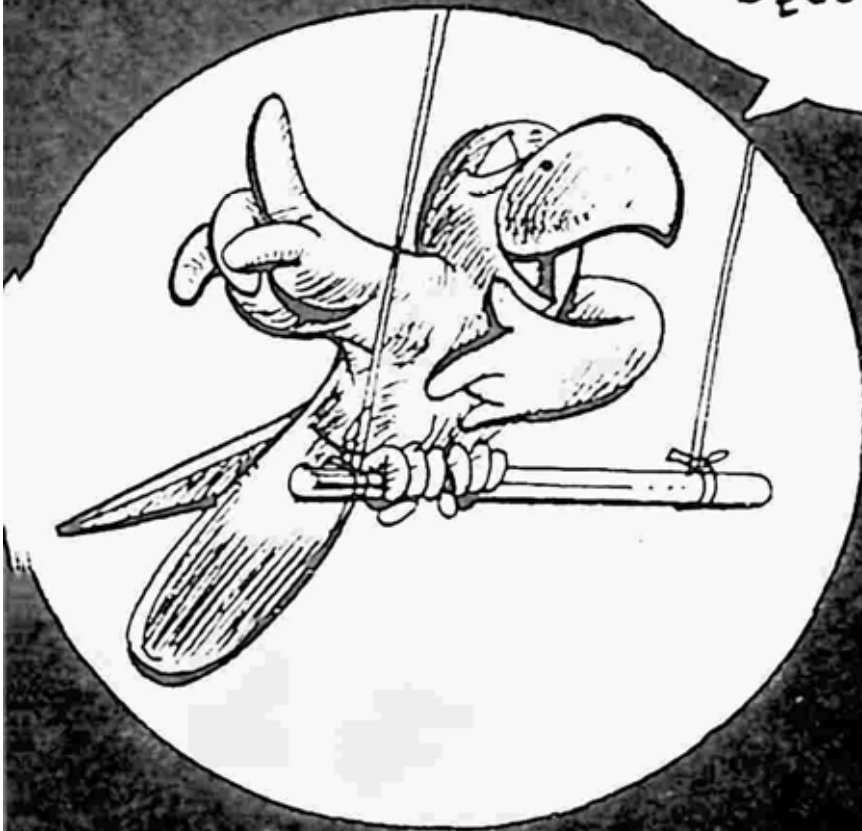
ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊
၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊
၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၂၀၊ သြဂုတ်လ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊
၁၉၈၆ ဂျစ်တူးမစာပေ၏ ပထမအကြိမ်မူ

ရောင်းချေး ၁ ၈ ၀ ၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

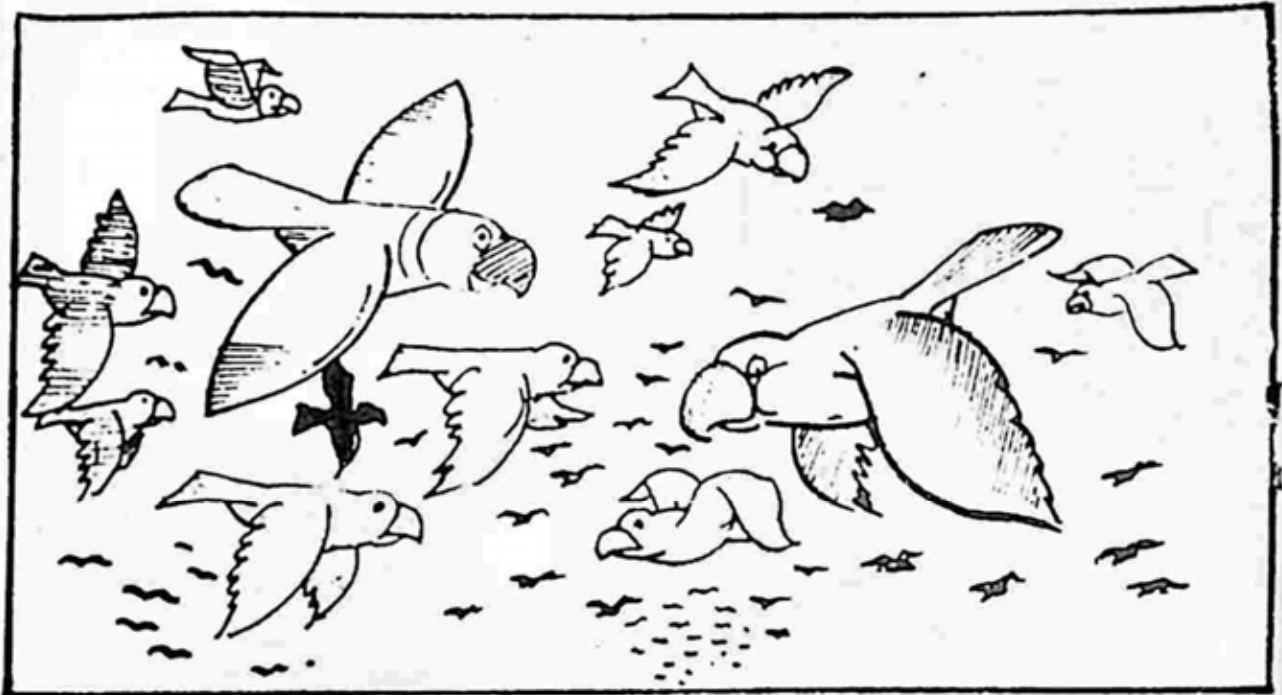

ကြောက်တူရွေး
ပြာလောင်နို့..
ကွမ်းကလပ်ကိုချီ..
မချီပါနဲ့ ကိုဒေဂေါ!
တုတ်ပေါလာမှပြော

စပါးပေါ်ချိန်ဖြစ်သဖြင့် ငြောက်တူရွေးဒုပ့်တွေ လယ်ကွင်း
ပေါ်မှာ ဝဲနေပြာသည်။

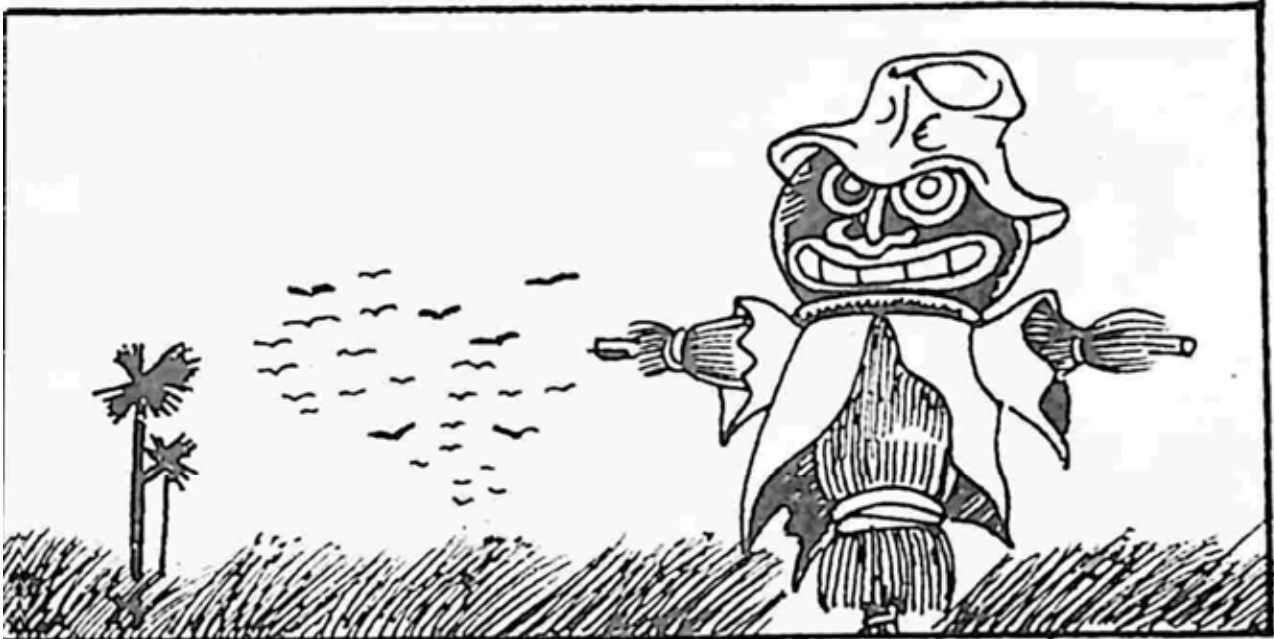

မောင်ဖြာလောင် မောင်တုတ်ပေါ့. မောင်ဖေဝေါ့ တည်း
ဟူသော သူငယ်ချင်း သုံးယောက်သည် လယ်ကွင်းထဲသို့
ရေခဲလှားရား ထွက်လာကြ၏။

ငြိမ်လှူချည်လမ်းတုတ်ပေါ်ရဲ့ ဘာတွေ စိတ်ကူးယဉ်
နုတာလဲ? စိတ်ကူးယဉ်နုတာ ဖေ့တုတ်ပါဘူးလွှာ.....
စိတ်ကူးနုတာပါ အပြင်ကောင်းရဖို့ စိတ်ကူးနုတာပါ..!

တယ် ခိုတဲ့စာပါလား
အကဲတွင်းထိ လျှော့နဲ့
ကူတယ်..!

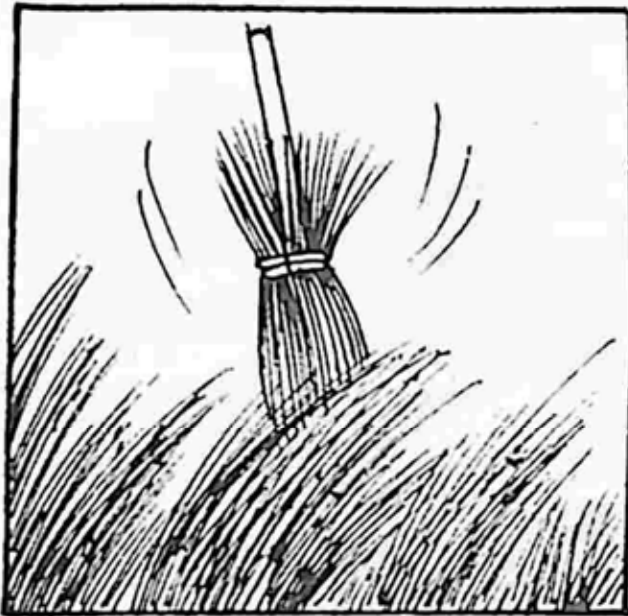

တုတ်ပေါ်သည်
အပြောသမား
ဖေ့တုတ်... ဒီမှာ
ကြည့်

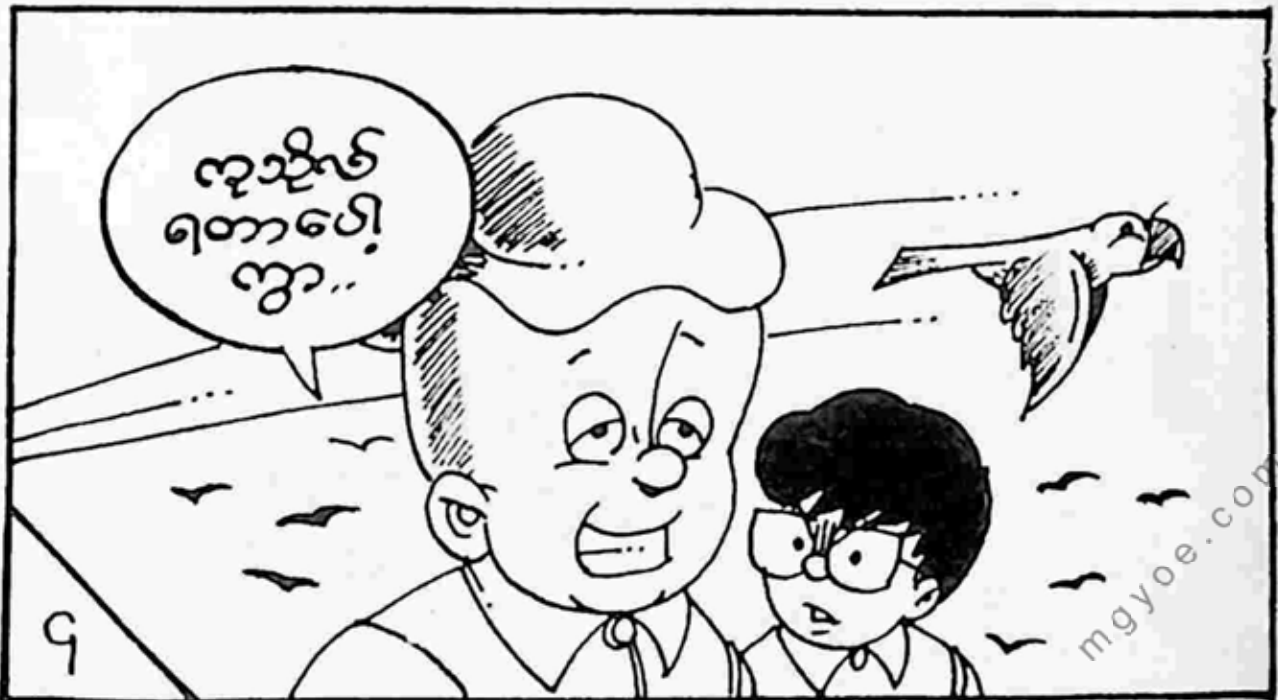

တုတ်ပေါက် စာခြောက်
ရုပ်ကို စောက်ထိုး လှုပ်
လျှိုက်သည်။

ကြည့်
နေ....

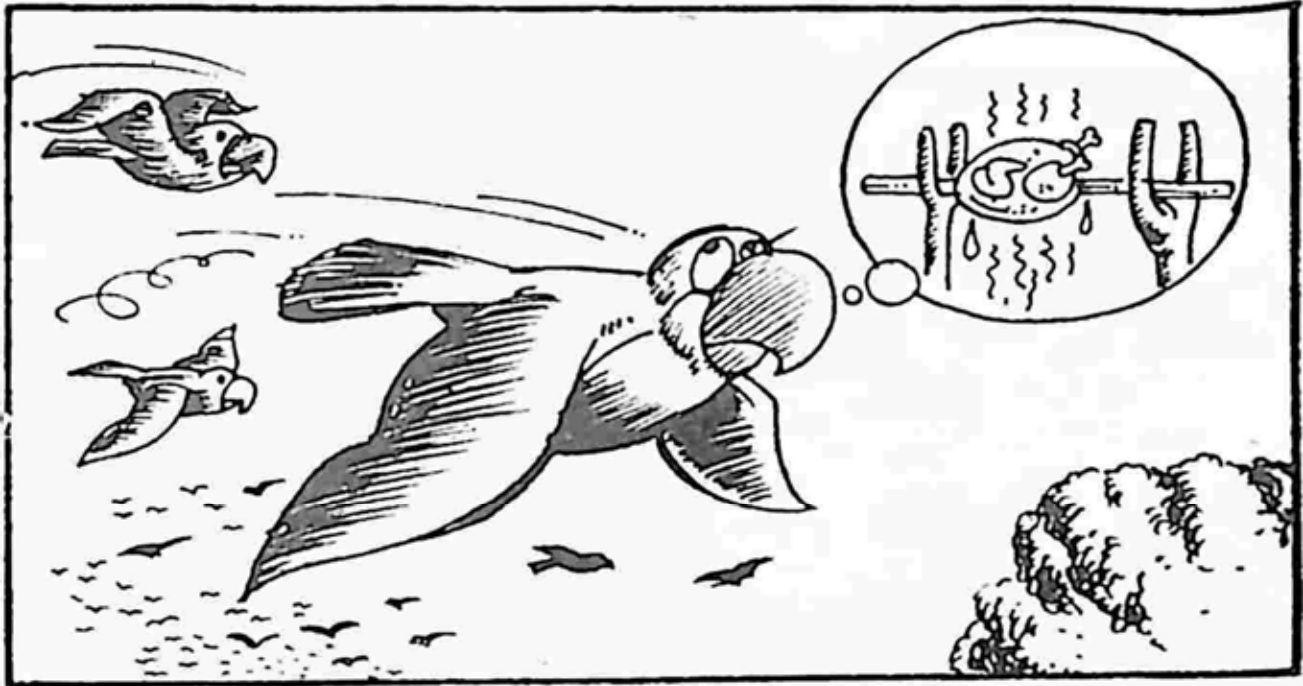
ကြည့်နေတာ? စာတွေအမြင် ဖြောက်တူရွေးတွေပါ ဝင်
အုပ် ကုန်ပြီ.. တော်တော်စိတ်ကူးလောင်းတဲ့လောင်း....

ကုသိုလ်
ရတာပေါ့
ကွာ..

ဒေဝါက ဩဇာတူရွေးအုပ်ကို လေးလွှာနှင့် လှမ်းပစ်ရာ
ဩဇာတူရွေးပေါက်စလေးတကောင် လျာလာသည့်။

စောက်များ
ရွှေတယ်လို့ကို
မရှိဘူး

မသေသေးဘူး
ဟေ့.....

ပြောင်တူရွေးစေးက
ခြေထောက်ကို ရှပ်ထိ
သွားပုံရသဉ်။

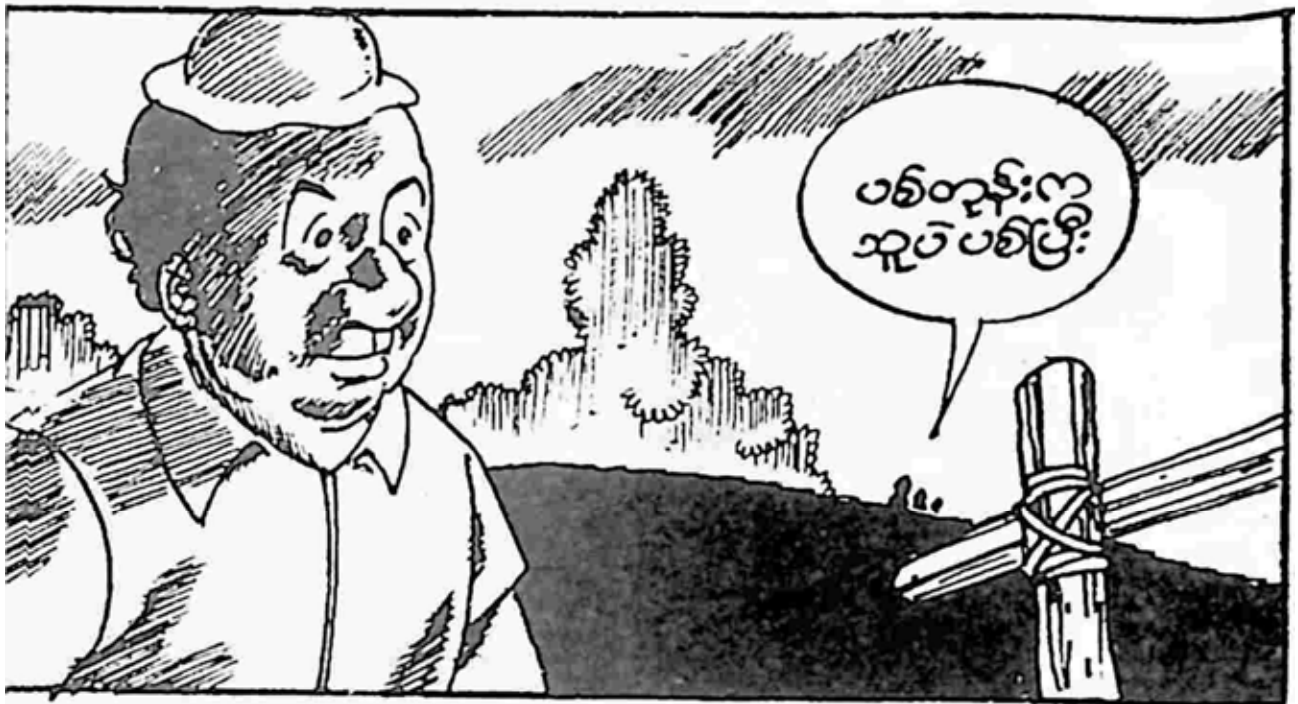
ငါက အရှင်
ဖမ်းပစ်လို့က်
တာလို့လွ...

သေနေမစေ
သေးလို့ မသေတာ
ငါ့မွေးမယ်..

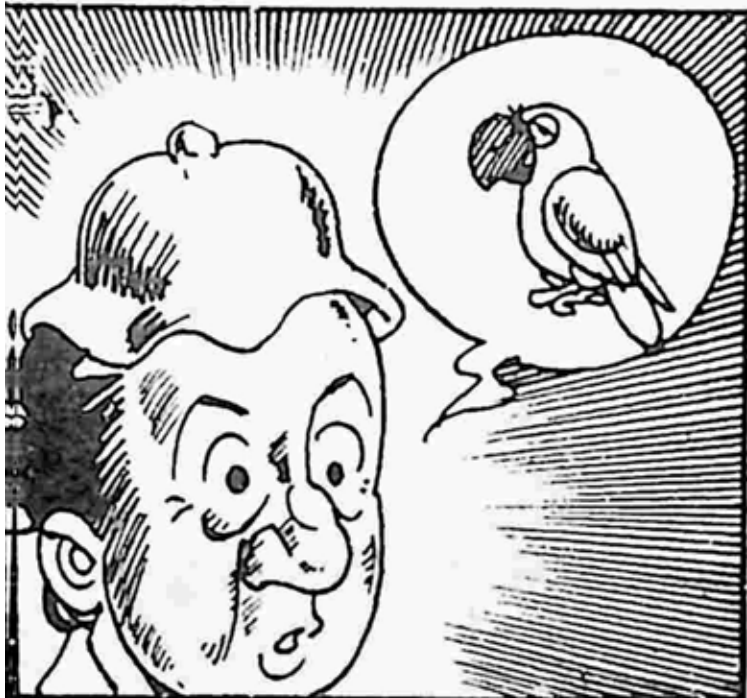

သူများအသက်ကို တယ်တာ မွန်မြတ်တဲ့ အစေ့ပဲ
သေယင် နတ်ပြည်ကို ရောက်တယ်တဲ့..

ပစ်တုန်းက
သူပဲပစ်ပြီး

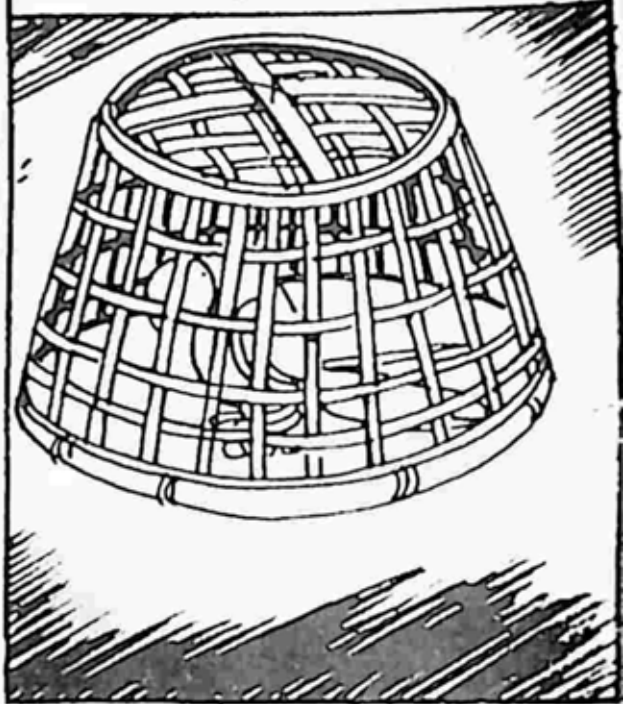
ပြောစောင်တဲ့ အဖွဲ့ ငြောက်တူဆွေးလေးကို ယူလာ
ခဲ့ပြန်သည်။

ပြာစောင်တို့ နှိမ်မှာ..
ဗြာဟ္မဗွေ ခြေထောက်ကို
ဆေးထည့်ပြီး..

ခြင်းကြားဖြင့် နှုတ်
ထားကြသန့်

ဘာစကား
စသည်ယင်ကောင်း
မလဲ ဒေဝါ

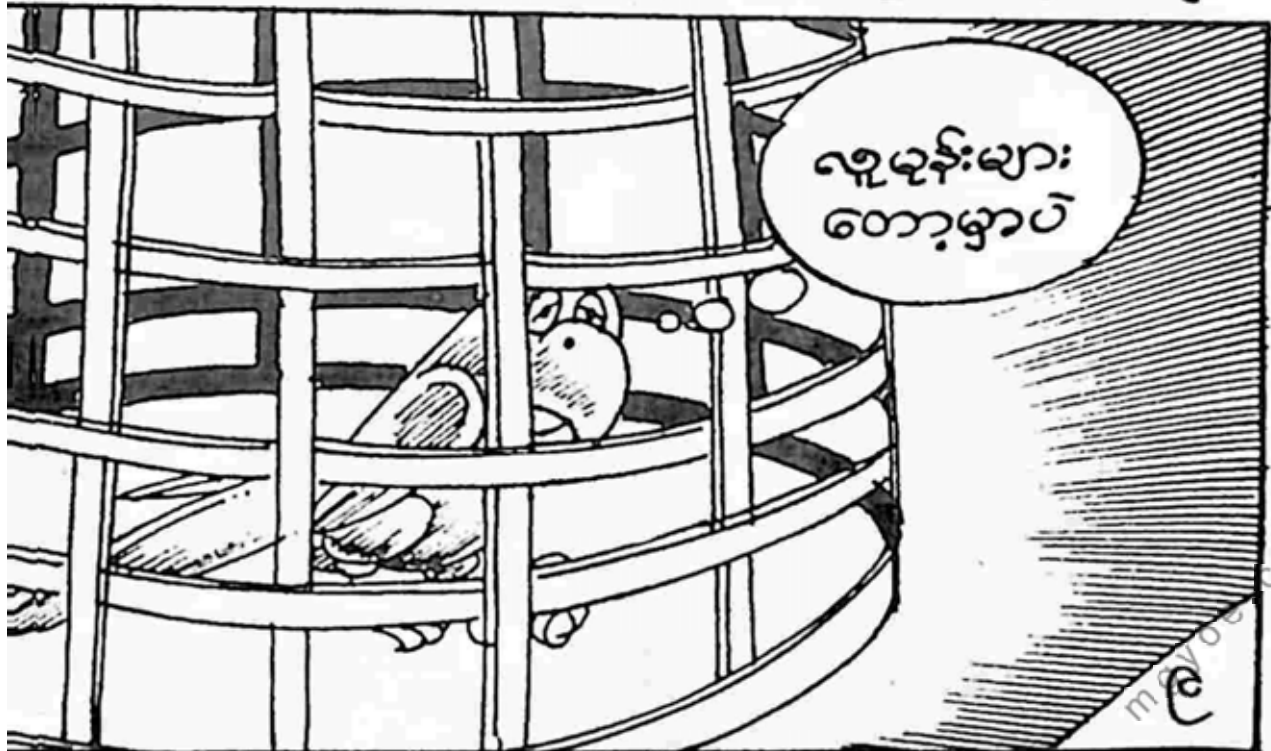

တို့ရွာက
အရှောင်များတယ်
ဦး..

ဒီတော့
.....

“ကန်တော့ပါသေးရဲ့. ဆိုတဲ့ စကားကို အလျင်သင်မှ”

လူမုန်းများ
တော့မှာပဲ

ဗြာဟ္မဏ်တို့ကဲ့သို့ လူ့ဦးတော့ ပြောသည့် အတိုင်း
ငရုတ်သီးတို့ မာလကာသီးတို့ ကျွေးပြာသန့်

စီဗစ်ပါအောင် သံပုရာသီး
ကျွေးရမယ်ကွ..

စောဒီဗစ်ပါအောင်
မြင်းခွာရွက်ကျွေး
ရမယ်..

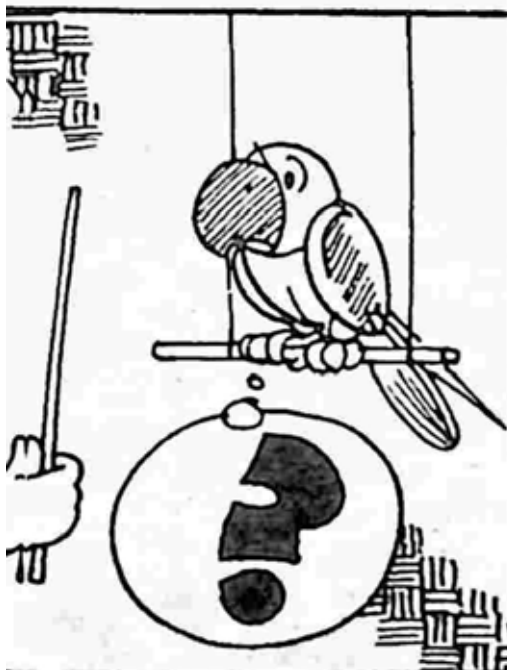

ဘုတ်တူရေးတကောင်နှင့် မျောက်သုံးကောင်၏ အဖြစ်
ပြည့်ပြီ? အိမ်က လျှို့ဝှက်စွာ မောစောသည်။

ပြောစမ်း ကုန်တော့
က သေးရဲ့လို့...

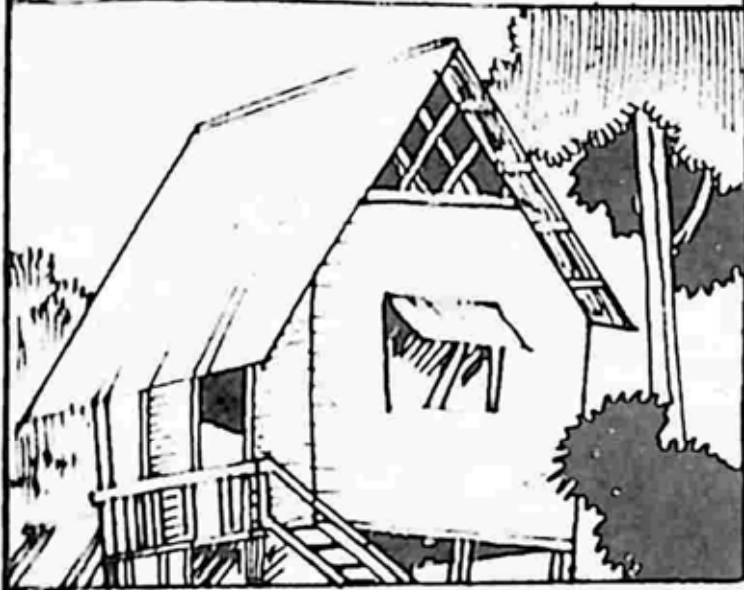
ဟဲ့ ဘုတ်ကောင်သေးသေးလေး
ရှိတာ ဘယ်ပြောတတ်ပါ
ဦးမလဲ?

အမေကြီးကလေ့ဟဲ့ ဂုတ်အုပ်
ကမ္ဘာ အိမ်ကို ရောက်ရောက်ခွင်း
ပြန်တူရွေးက စကားတတ်သတဲ့

တော်ရမ်း
ရေးထားတာ
တွေပါဟယ်

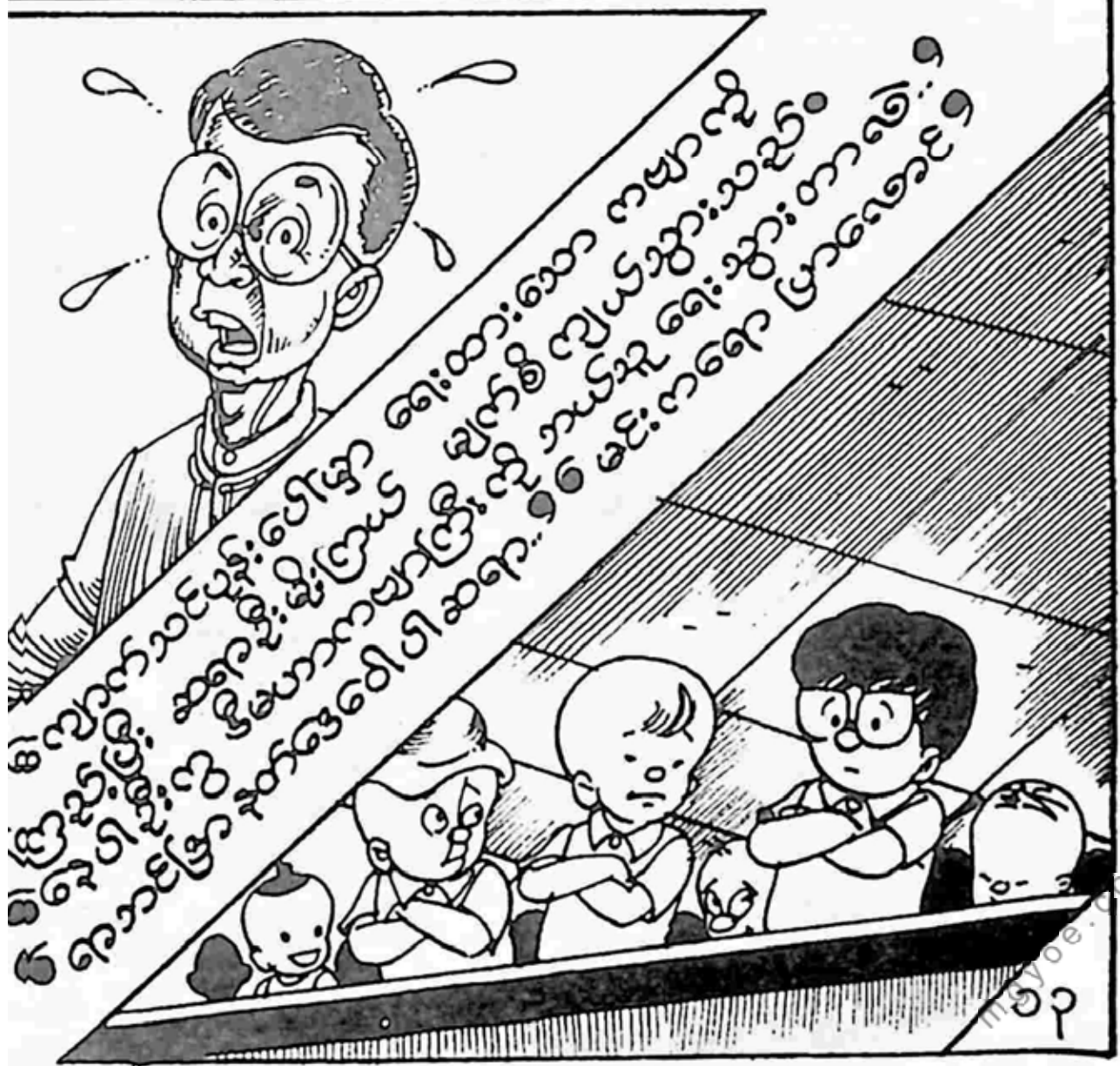
ဒါပေသည့် ပြာလောင် မလျော့... နေ့ကို သုံးလ
အပြတ်သင်မယ်... ၄

အိပ်ကောင်းခြင်း
မအိပ်ရ စားကောင်းခြင်း ၀၀
မစားရပါကလား
ဣဟ်....

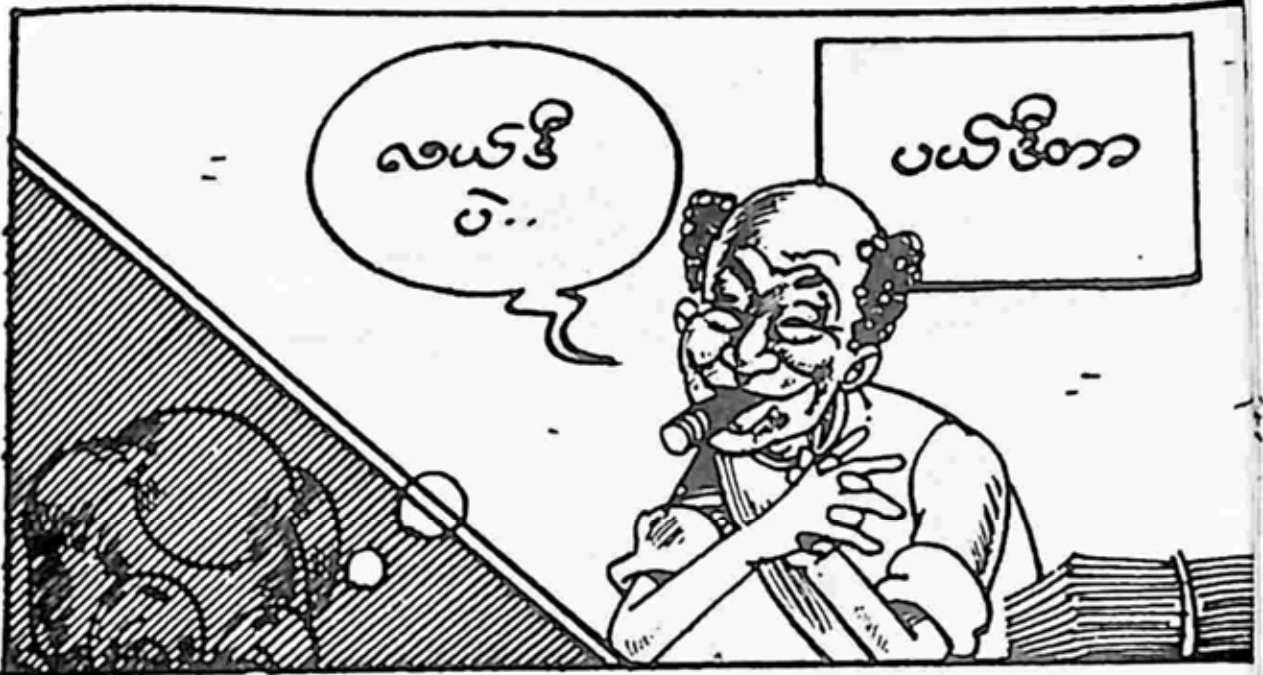
ပြန်တူရွေး ပြာလောင့်စ ကွမ်းကလေးပျက်ပြီ

ကလေးငယ်များကို အားပေးပေးပြီး ပြောပြပါ။
 ကလေးငယ်များကို အားပေးပေးပြီး ပြောပြပါ။
 ကလေးငယ်များကို အားပေးပေးပြီး ပြောပြပါ။
 ကလေးငယ်များကို အားပေးပေးပြီး ပြောပြပါ။
 ကလေးငယ်များကို အားပေးပေးပြီး ပြောပြပါ။
 ကလေးငယ်များကို အားပေးပေးပြီး ပြောပြပါ။
 ကလေးငယ်များကို အားပေးပေးပြီး ပြောပြပါ။
 ကလေးငယ်များကို အားပေးပေးပြီး ပြောပြပါ။
 ကလေးငယ်များကို အားပေးပေးပြီး ပြောပြပါ။
 ကလေးငယ်များကို အားပေးပေးပြီး ပြောပြပါ။

လျှောက်တော် စေခေါ်ကြွ စမ်းရေးနေပါတယ် မဂ္ဂဇင်း တိုက်တွေကို ပို့မလို့...။

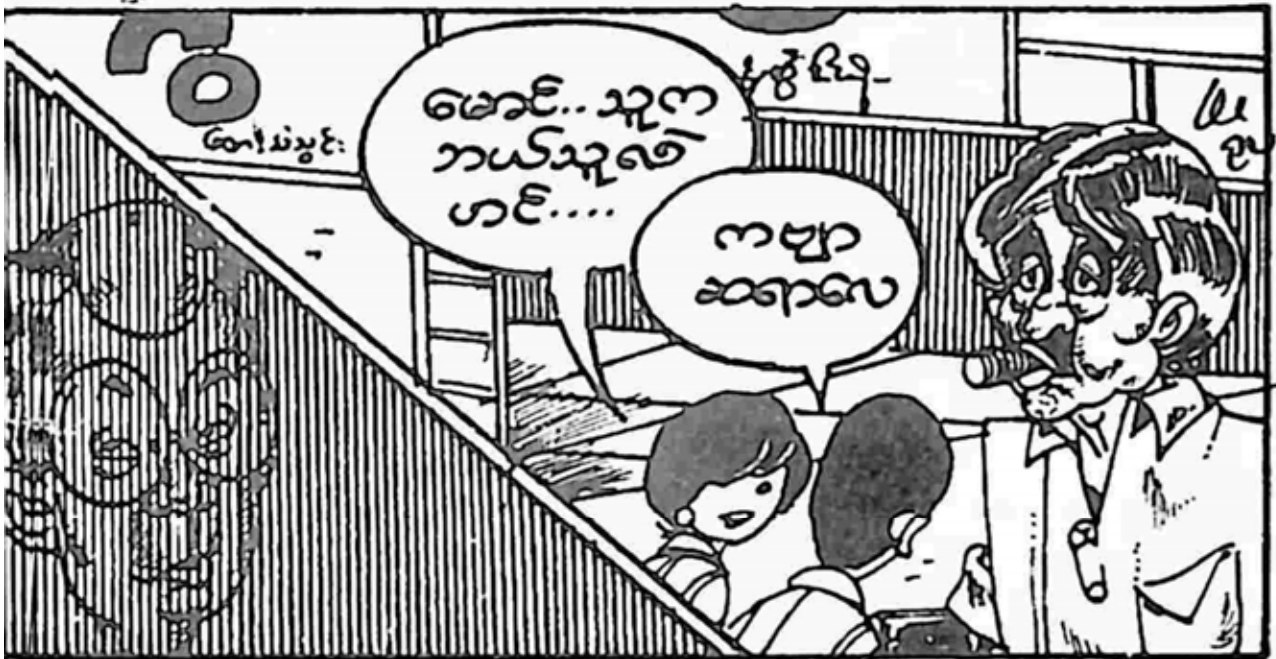

ဒါနဲ့ လှုံ့တော်တော တုတ်ပေါကရော.. လျှောက်တော် ကတော့ နိဗ္ဗာန်စားထပ်တွေ.. ရေးနေပါတယ်ဆရာ..။

သူ့တပည့်တွေမှာ ကဗျာဝါသနာပါမှန်းဆရာဦးမိုးကြွယ်
နဲ့ပေမယ့် ထပ်ပြီး သင်မပေးရဲ...

ကဗျာဆရာဖြစ်ရန် သင်ပေးသည့်နှင့် မွဲဆေးဖော်ပေး
တည်က သိပ်မထူးခြားလှ... ဆရာဆေး ဘယ်နှယ်လဲ ?

ဘဝရပ်တန့်ရန် လုံးဝ မရွယ်သူသည် ကဗျာဆရာ
ဘဝထက် ရပ်တန့်နိုင်သည်။ အရောင်တူကို ဝါသနာ
ပါစေချင်သည်။ ။ ခပ်တန့်တန့်ယပ်မှ ပြာမဝင်မှာ..?

ဒါပေမယ့် ဒီပိဋကတ်တွေလေးတွေက ကဗျာမှ ကဗျာ..

မင်းလွိုင်ကပြောတာ ကာရန်လဲ မမိပါလား ၊
 ဘယ်မိပါ့မလဲ နင့်အဖေက ခွေးမျိုး ငြောက်တူစွမ်း ဆိုပြီး ခဏခဏ ဆိုနေတော့ ဒါပဲ တတ်မှာပေါ့.....

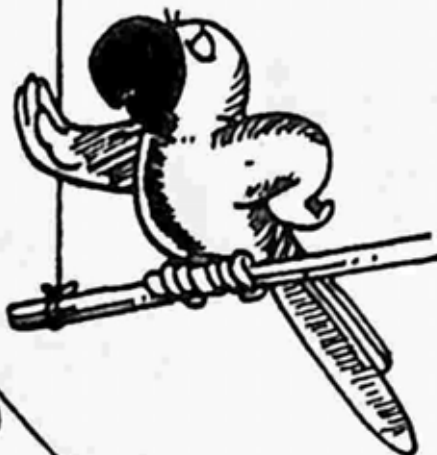

မပြောမယ်သာ မပြောသခွင်။ ပြောမယ် ပြောတော့
လခွင်.. နာမ်တွေလူ့နာရပ်မှာ ပီပီသသပြီးပြောသခွင်။

လန်တော့
ပါသေးရဲ့

၁၈

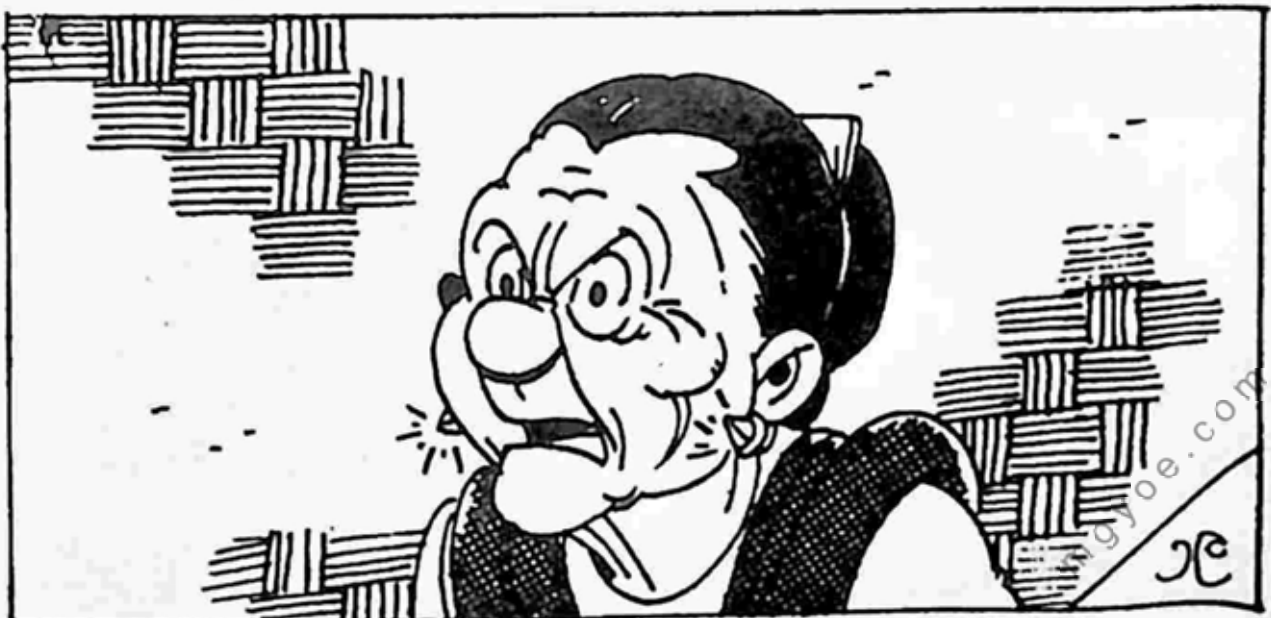

ခေါ်မငြား၊ ဖော်မငြား၊ ဘာလုပ်နေစေ ခြံနှလောင့်၊ အဖိုး စောင်လိမ်နေလို့ပါ အမေ..!

ပြောတောင် မပြောချင်ဘူး ခြံနှလောင့် မင်းယားက ငါ့ကို ကန်တော့ပါသေးရဲ့တဲ့ ငါက အရှောင်မဟုတ်ဘူး ထောက်ပံ့ရအောင် ဖာတာဟဲ့ထောက်ပံ့ရအောင်ဖာတာ

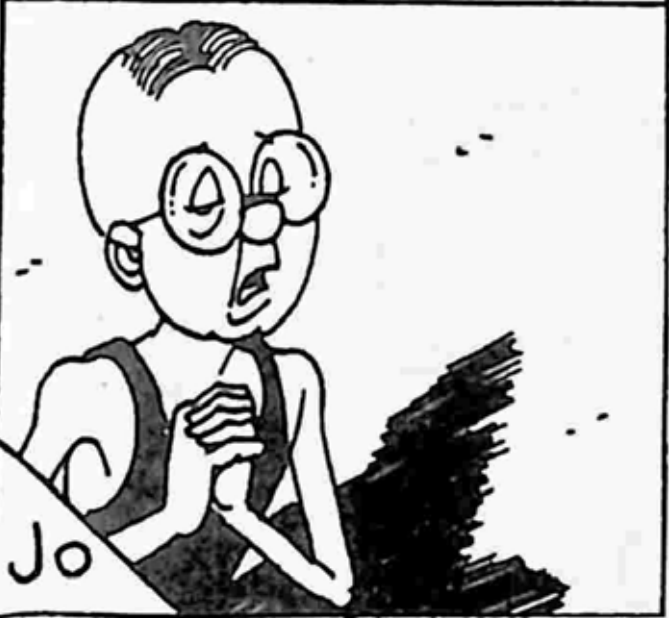

ရွှေဂါရွတ်ဖျားကို လက်ဖြင့် ဘရိတ်အုပ်ထားရသည့်
မင်းနာမည်မှာ စိန်ပါတာကလေးပြီး ဘာမှ ရှိတာ
မဟုတ်ဘူး...

ဟုတ်ပါတယ် အဖေ အဖေ
အခုလို ဘဝတလျှောက်လုံး
ကျွေးမွေးနေလို့သာ.....

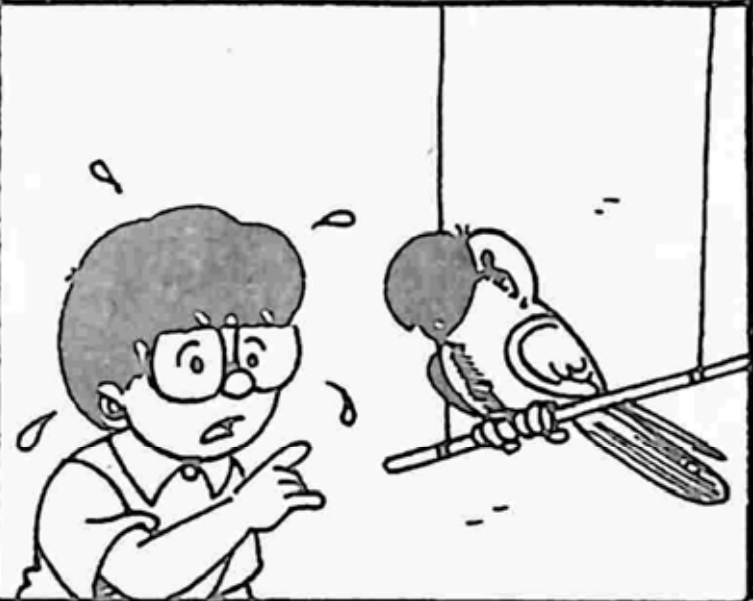
ကျွန်တော် အသက်၅၁
ချောင်တာကို ကုန်တော့
ပါတယ် အဖေ...

ဒီကောင်လေး ခုထိ မထီမဲ့မြင်ပြုစုနိုး ပါလား...

သားလျှပ်တာ မဟုတ်ဘူး ဟေ... သူ... သူ... သူ... သူ...
ကန်တော့ပါသေးရဲ့

ဦးစိန်လောင် ဖြောက်တူရွေး စကားပြောတတ်သည့် အကြောင်းကို ရှင်းပြလိုက်ရသည့် ဘွားဘွားမသိလို့ ပါကွယ်... ဖြည့်စမ်း... နဖူးရေနှူးရေဖြည့်ရတာ.....

ယခုတော့လေ့ဦး အာဂ္ဂယာက
ဘဝကို နားလည်စေခဲ့ပြီ...

ငွေလိမ့်မို့
မရတော့ပါလား
နော်...

ဒေဝေါဆိုသည့် သူငယ်ချင်းက
ခုနှစ်တန်း မအောင်ခင် မှာပင်
ကျောင်းက တွက်ချ် .....

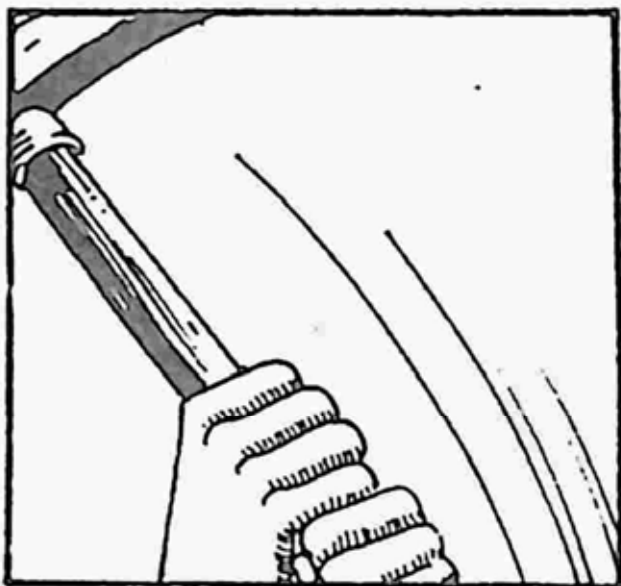
သတ္တုတွင်းမှာ နာလျှပ်
ဝင်သွားသည့်
ကျောက် တယ်ပေါ
ပါလား...

ပစ္စာက မပြည့်ဝတော့
အစွပ်ပြမ်း နေရာမှာပဲ
ဝင်ရသွင်း

စိန်က ကျောက်ကဲ အဆင့်မှာ
ကိုယ့်အဆင့်က ကျောက်ခဲ
အဆင့်ပဲ.. ပိုသလော့မမေးနဲ့

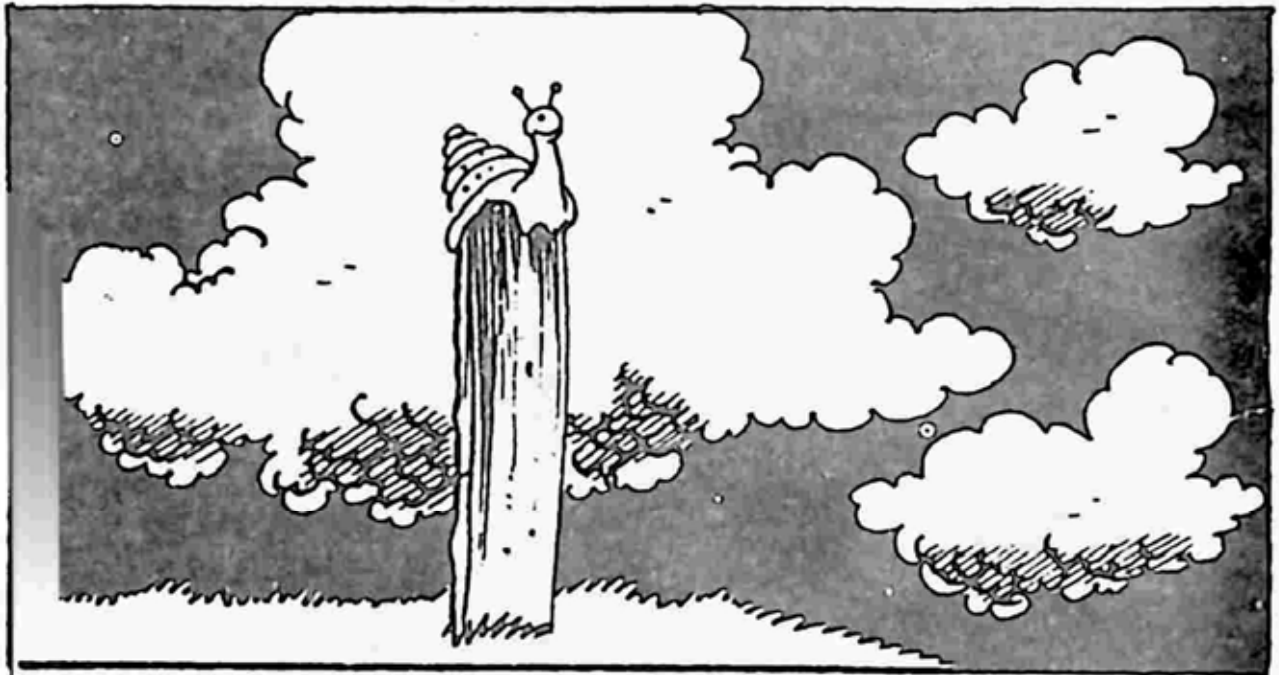
တုတ်ပေါက်တော့ ရွာမှာပဲ လယ်သမား အစွပ်ကို ဆက်
လုပ်သွင်း။ ငါကတော့ လယ်သမားဘဝကို လွတ်ယူတယ်
ငါကတော့ ဇရံပဲ ယူတယ်.. ငပိရည် နုနုနုနုနု..

ပြည့်လာင်
ထည့်နော်..

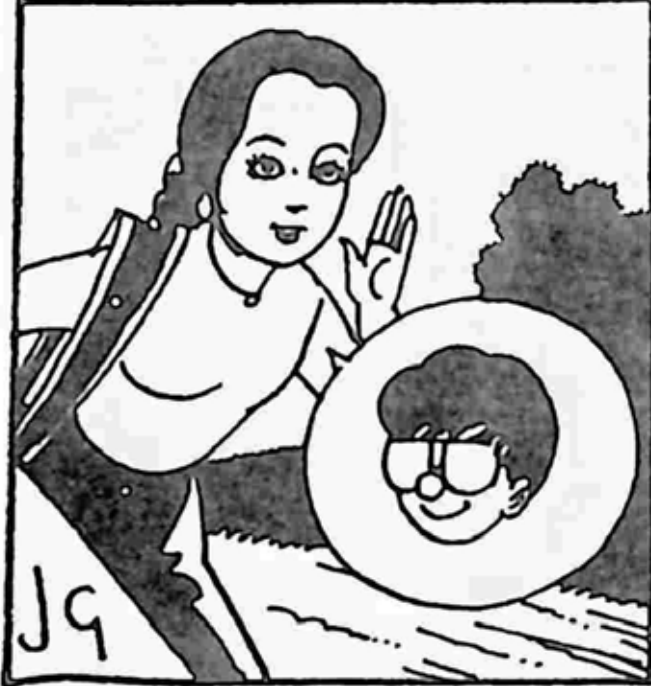

ဖြာစောင်တယောက်တည်းသာ ဆယ်တန်းသို့
ရောက်လာသည့် ဆယ်တန်းမှာပင် ခင်မခွင့်စဆုံ၏

ခင်မက ကျောင်းဆရာကြီး
တဦး၏ သမီး ဖြစ်သည့်

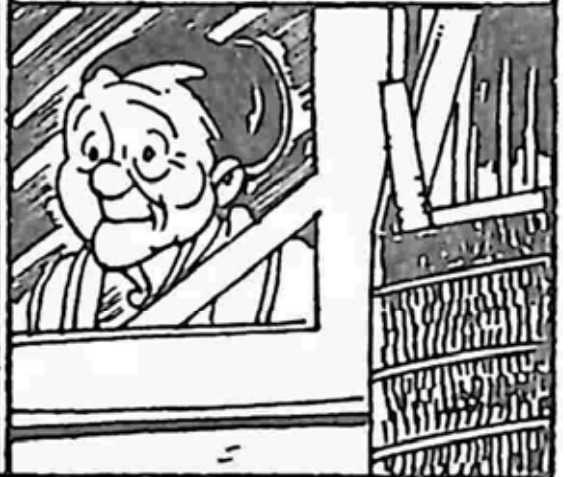
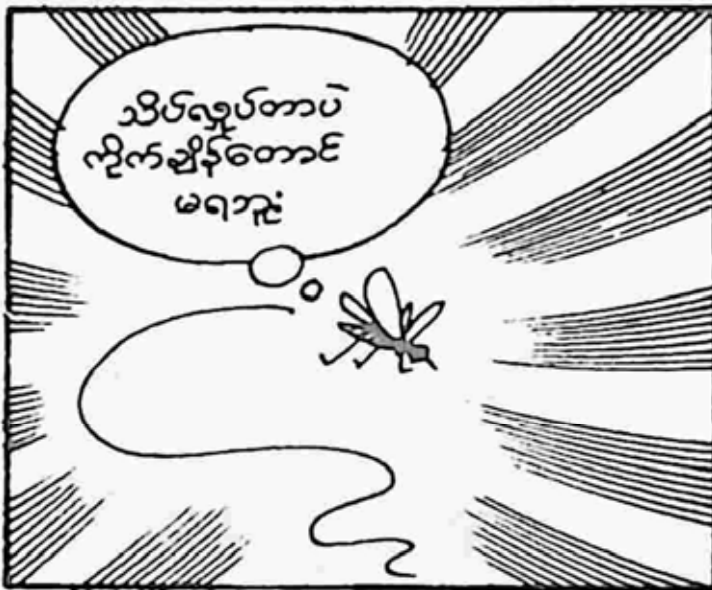
သူ့ဘဝမှာ ပန်းခင်းသော
လမ်း..

ပြာစောင့် ဖိဘာတွေကတော့
ခြေလှုပ် လက်လှုပ်မှ ဝါးစပ်
လှုပ်နိုင်သည် လူတွေ..

ပြာစောင့် ပညာရေးကို
အားပေးဖြစ်သူက
တာဝန်ယူချီ သာ.
ဆယ်တန်းကို ရောက်ခဲ့
ခြင်း ဖြစ်သည်။

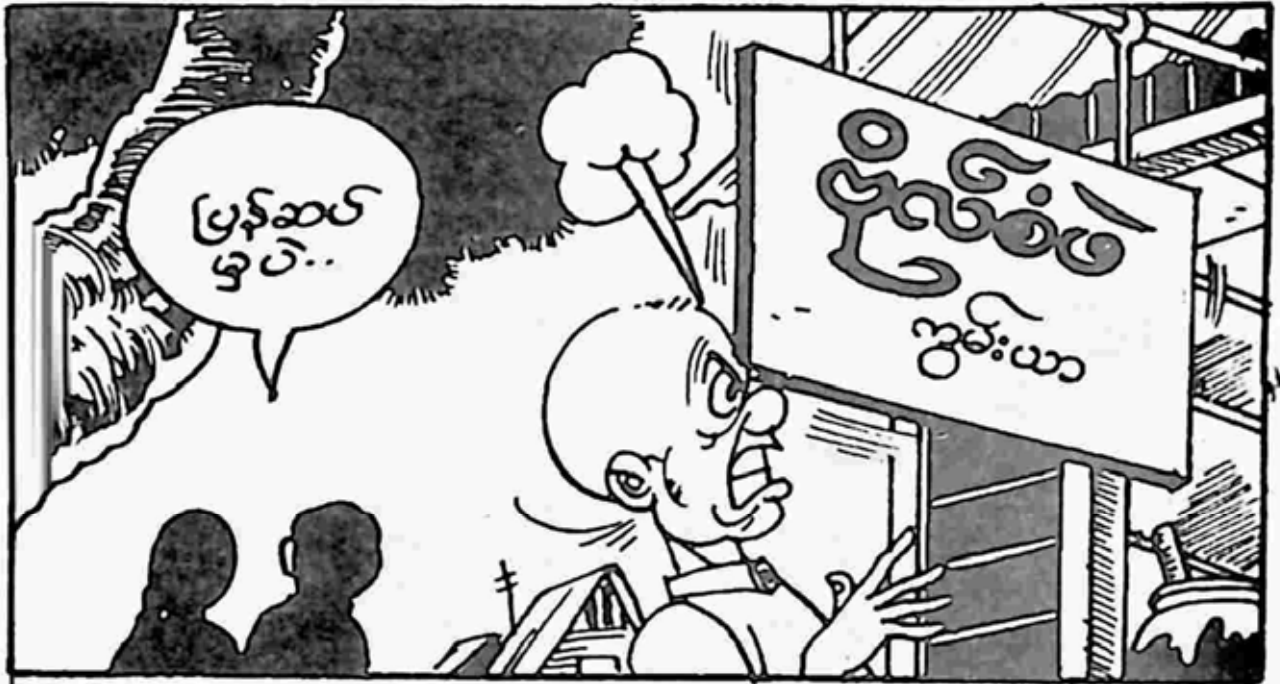

ခင်မက နောက်ပြောင်တတ်ပေမယ့် မြီးသားသည်
ပြာစောင့် အတွက် အစစ အလှူအညှီပေးသည်။

အင်း ဘောလ်ပင်ဖိုးရော မင်ချောင်းဖိုးရော ဆို
ဆုံးလေးရာ ရှိနေပြီ.. နက်ဖြန် စံပဲဆီက သွားယူပြီး

သူများဆီကနေ ဗဟုသုတ
ဦးမလို့လား ပြာလောင်..?

ပေးစရာ
မရှိပါဘူး
နင်ဘွဲ့ရတော့မှ
ပြန်ဆပ်...

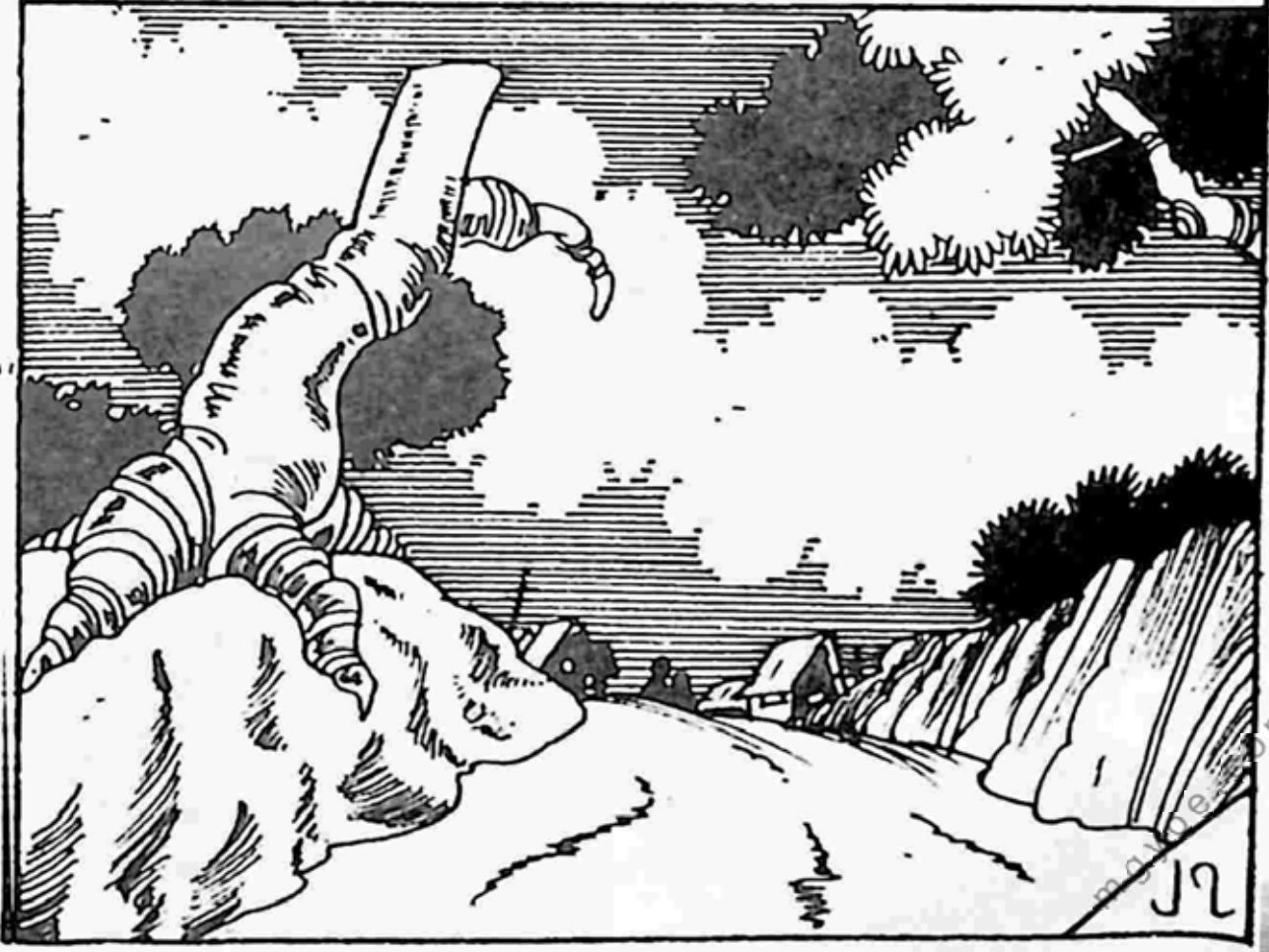

အင်း ဂရိဆို
ဘွဲ့ကို သွားပေး
ဦး မှပဲ...

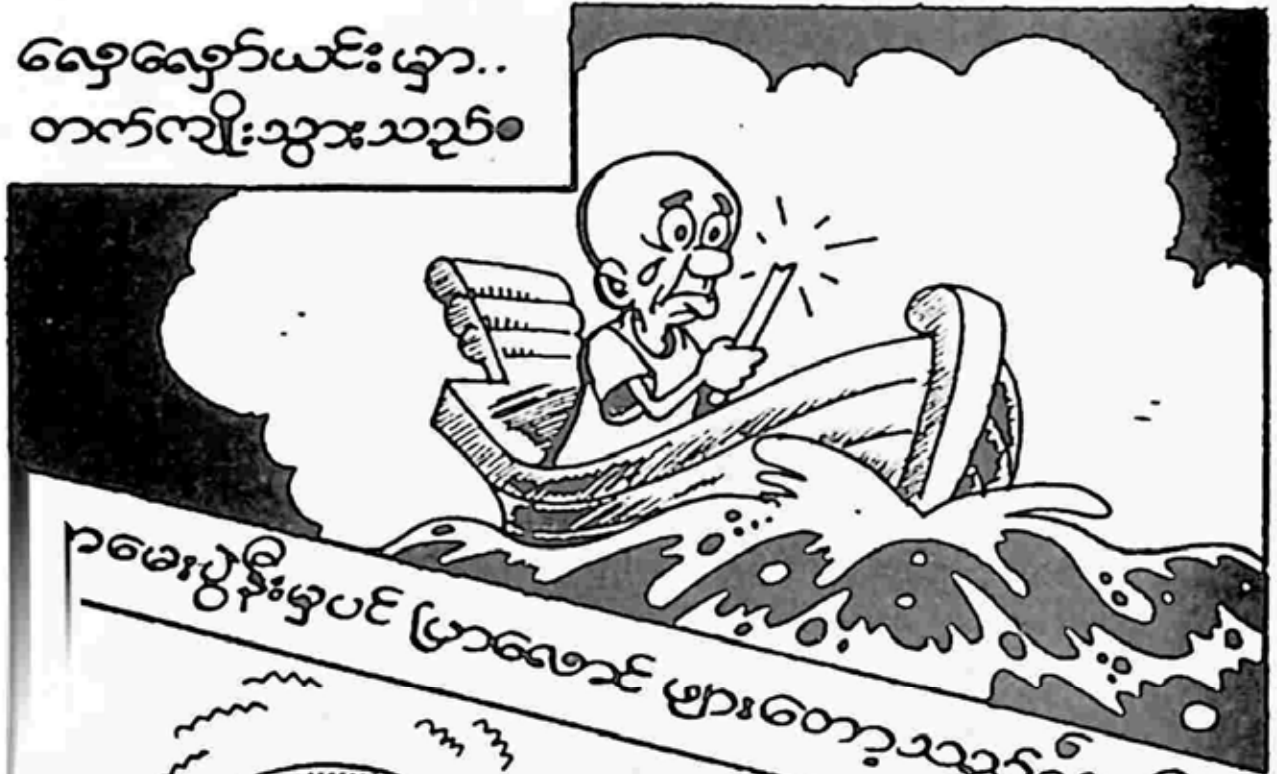

• ဒါထိမှ ငါက အခုတောင်းနေတာ လျနေတာပဲ •
• ဘွဲ့ကလေး အခုရမှာမှ မဟုတ်တာ..... ခုနာ.. •

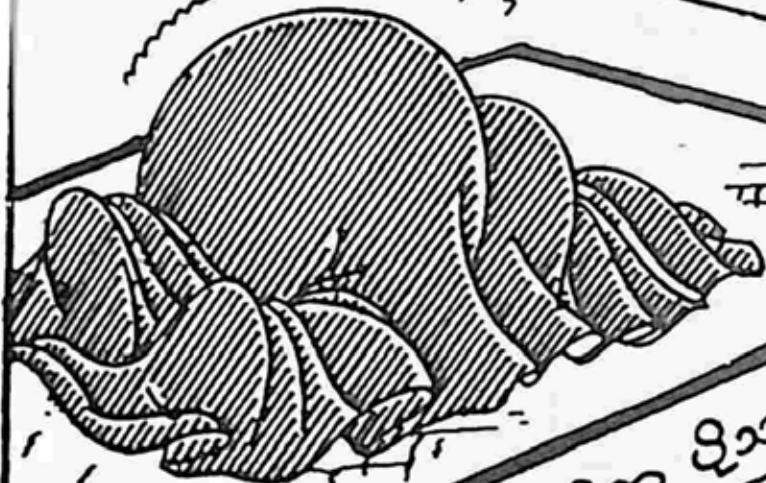

ရှေ့ရှောင်ယင်း မြှာ...
တက်ကျိုးသွားသည်။

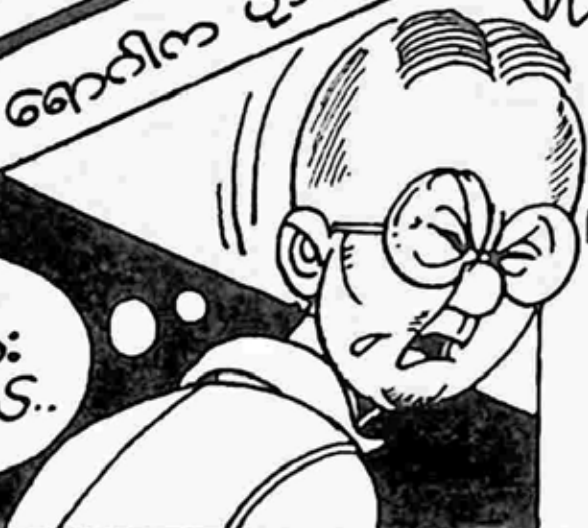

ခမေးပွဲမိ
ဝန်းမှပင် ပြာစောင် များတော့သည်။ အဟီးဟီး

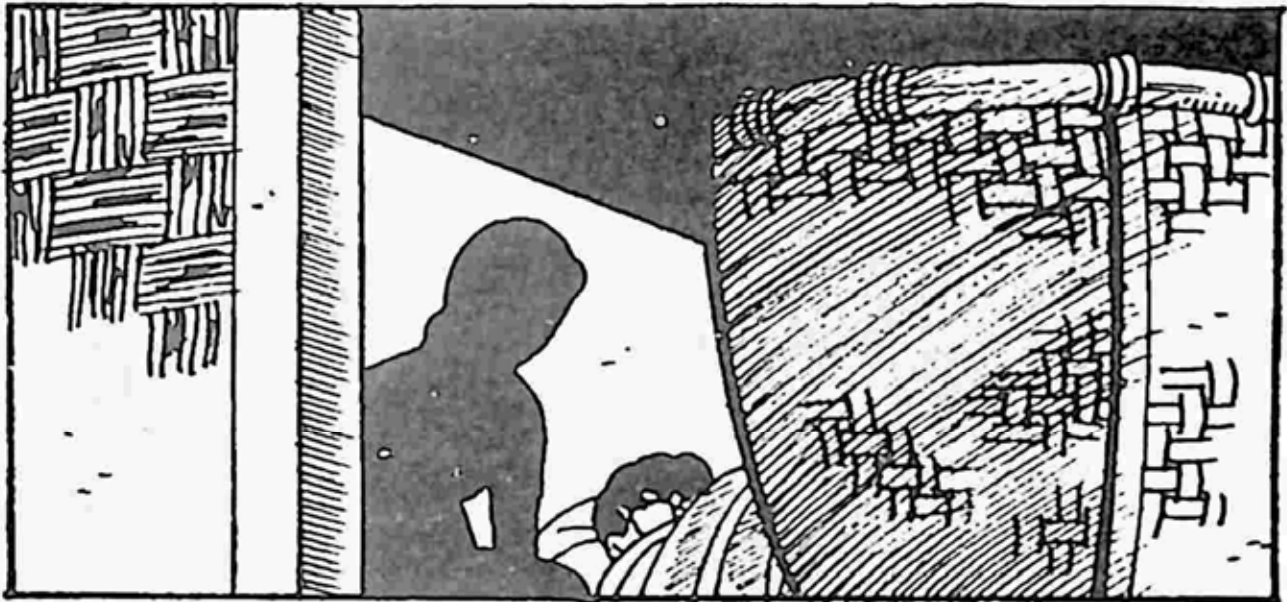
ခင်မ ခမေးမှပင် ရောဂါက သိသည်။ သွားသည်။

ငမ်းဖျား
ထင်တယ်..

ပြာစောင် သက်သာရဲ့လားဟင်... ဝါ့တော့.....
 ဒီတောင်က ကျော်နိုင်မယ် မထင်တော့ပါဘူးဟင်... ဒါမယ်. နင်က
 ဒီတောင်းကို ကျော်ပြီး.. ငါမမြင်ဘောင် ပုန်းနေမယ်ပေါ့လေ

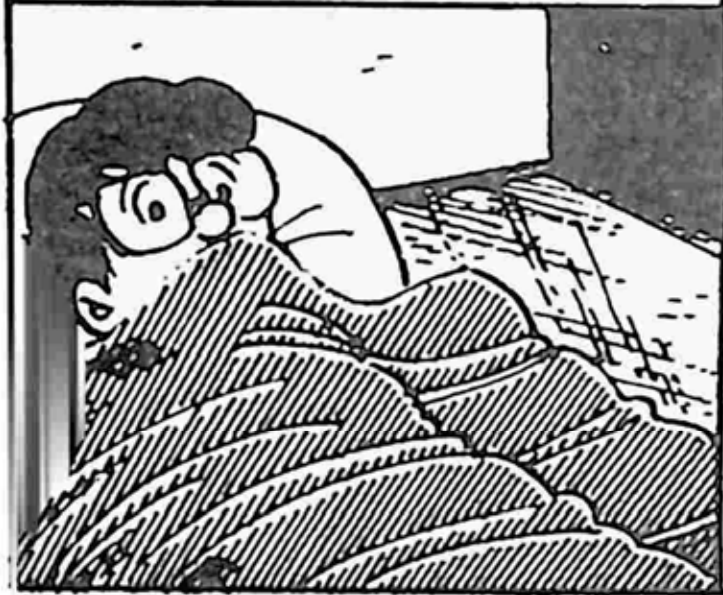

နင်မှာဘာစားသေးလဲ
 ဘာမှ... စားလို့ မဝင်ပါဘူးဟင်

◆ နိုင် အဖျားမရှိယင် စားလို့
ရအောင် ဩက်စွတ်ပြုတ်
လုပ်စားခဲ့တယ်... ◆

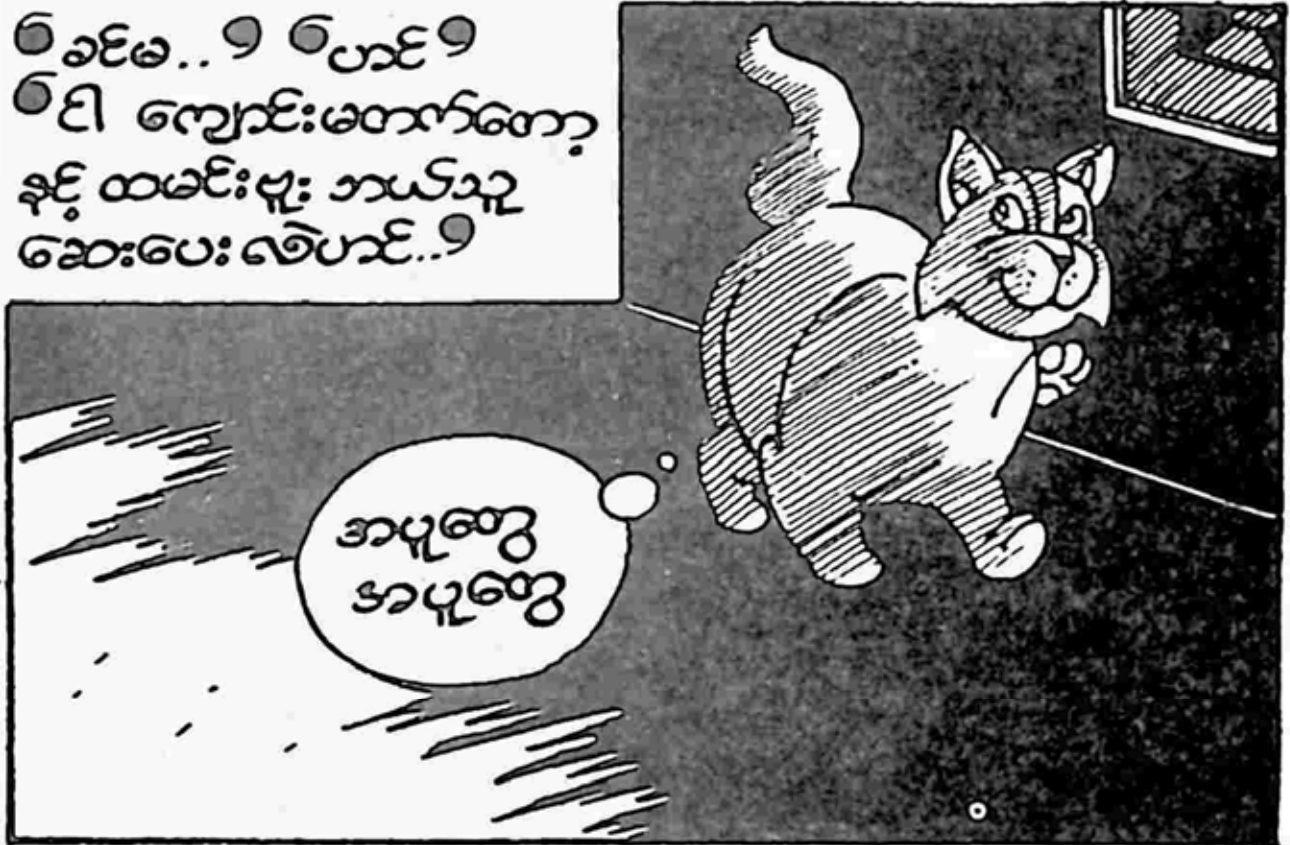

သက်သာ
သွားပြီ.. ငါပါ
သက်သာသွား
ပြီ...

ဝေခမ... ။ ဟေင် ။
ဝါ ကျောင်းမတက်တော့
နှင့် ထမင်းပူး ဘယ်သူ
ဆေးပေးလိမ့်ဟင်... ။

လူနဲ့ခါနီးကျတော့ ချာလက်လောင်းတို့ကို ပေးလို့လက်တယ်
အင်း... ဒီနည်းရဲ့ ကောင်းသားပဲ.. ။

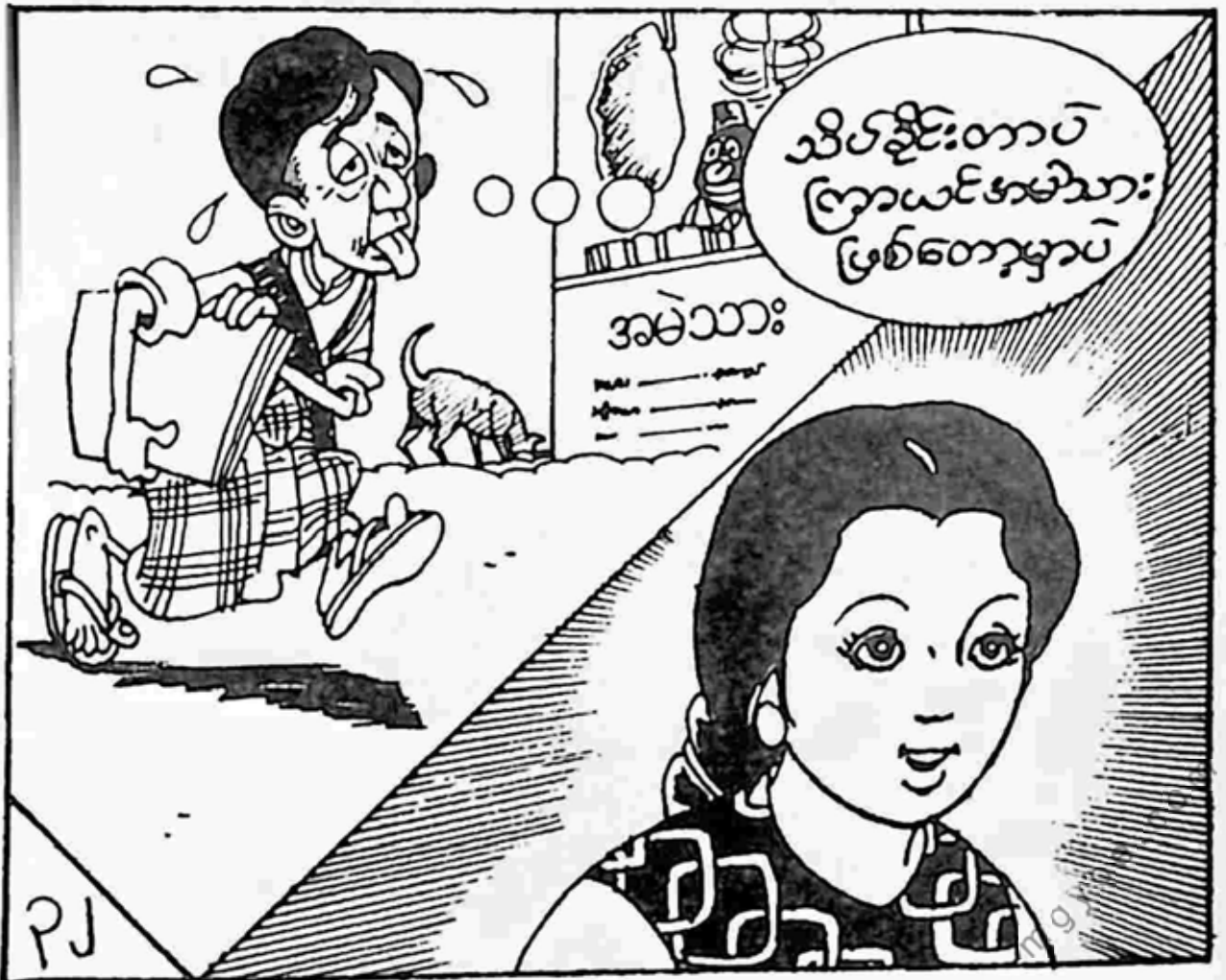

စာတွေရော.. ဘယ်သူ
လူးပေးလဲဟင်...'

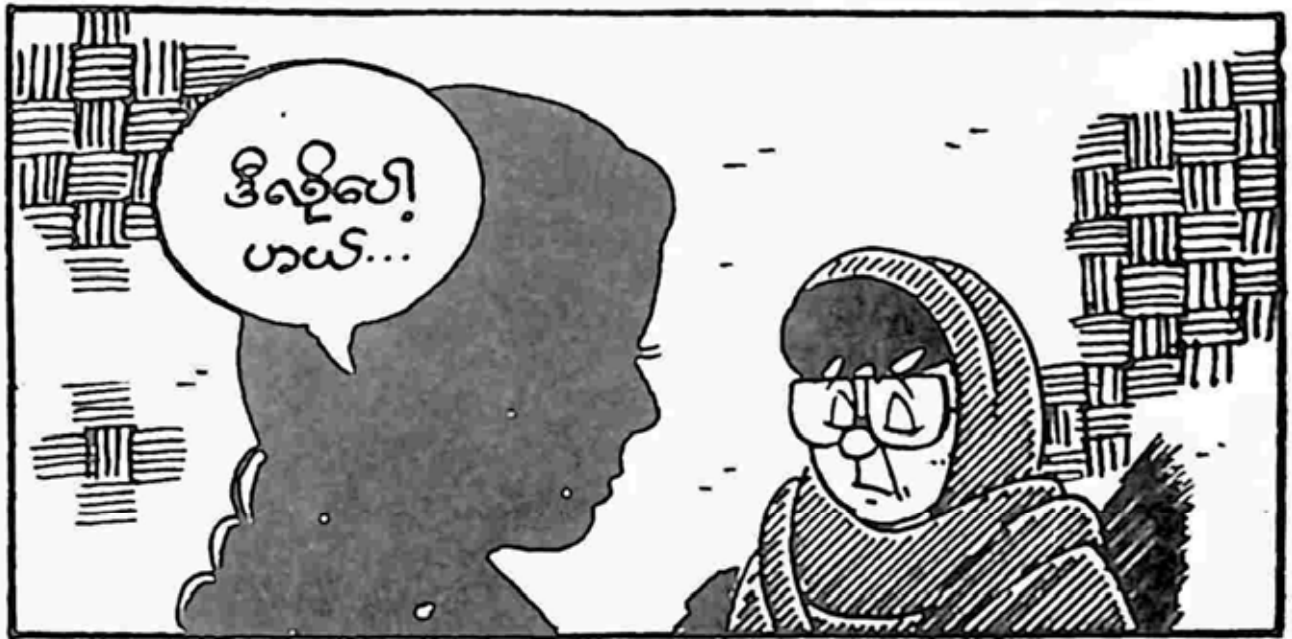

ဘယ်လမ်းကိုပဲ သွားလူးခိုင်းတာပေါ့...'

နေကောင်းယင် ခုတ်လမ်းလူးပြီးသားတွေ လျက်ရ
မှာပဲ.. နင် ငါ့ဖာပေါ် ကောင်းတာတွေ များနေပြီ..

ကြုံယင် မင်ချောင်း တချောင်း
ယူခဲပါစို့နော်... နောက်... နောက်ပါ..

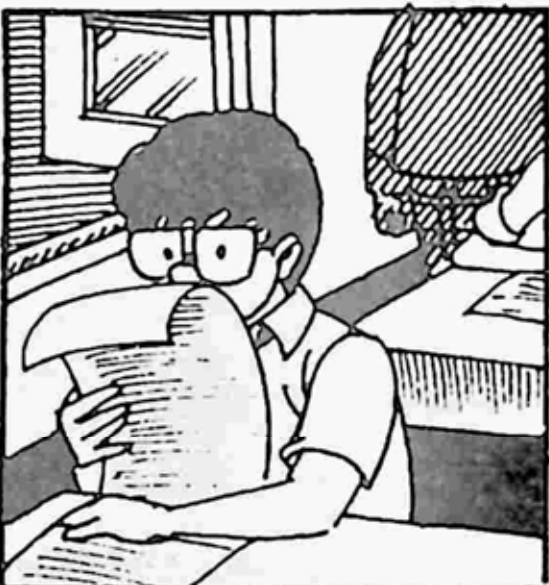
ဟင်း.....
အားနာဂြိုဟ်
တာနော်..

စာမေးပွဲကိုတော့ ဝင်နိုင်သည့်။

စာမရိုက်နိုင်သဖြင့်
ကောင်းကောင်း
မဖြေနိုင်။

ဖြေနိုင်လား ပြာဇာန် ၊ မရယ်ပါဘူး ခင်မရယ်..
ကျက်စာတွေမှာ ထော်တော် နှုတ်ရောက်တယ်... ၊

အောင်မှာပဲလို့
ဝမ်းထိမှာထား
ပေါ့ဟဲ့...

ထင်သည့်အတိုင်း ပြာလောင်
စာမေးပွဲ ကျသည့်။

ခင်မ စာမေးပွဲ
ကောင်သည့်။

ခင်မကတော့ ပြာစောင့်ကို ကျောင်းဆက်တက်ဖို့ တိုက်တွန်းသည့်။ တနှစ်ပဲ ကျသေးတာပဲဟယ်...

ငိုချင်ပါတယ်
ရှိနေမှ ဒါပဲ
ပြောနေတာ
ပဲ...

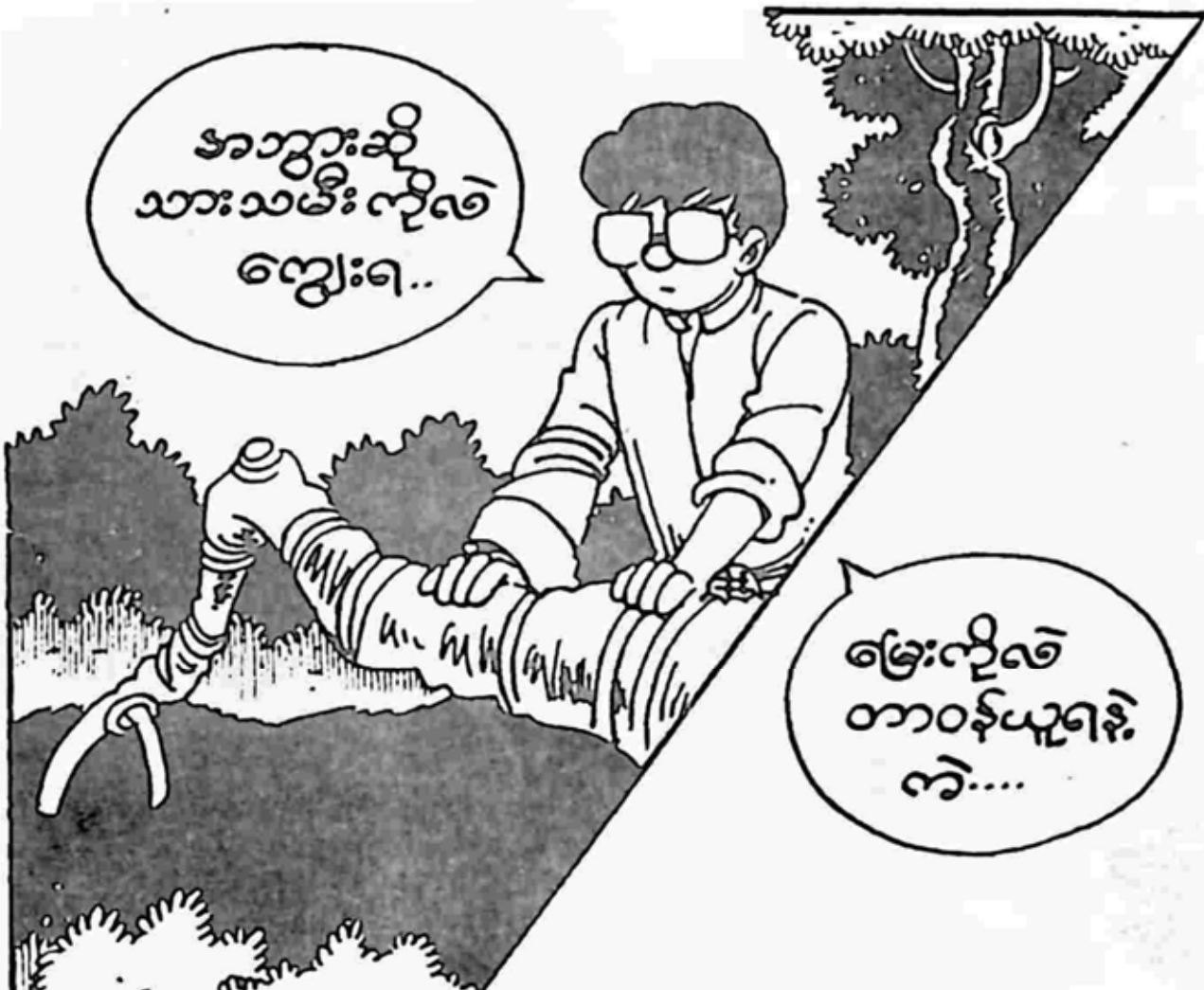
ခင်မသိပါဘူး ခင်မရယ်... ငါဆိုတဲ့ကောင်က တဖား
ဖားနာတတ်တာ...

သူက.....

အဘွားဆို
သားသမီးကိုလဲ
ဇွေးရ..

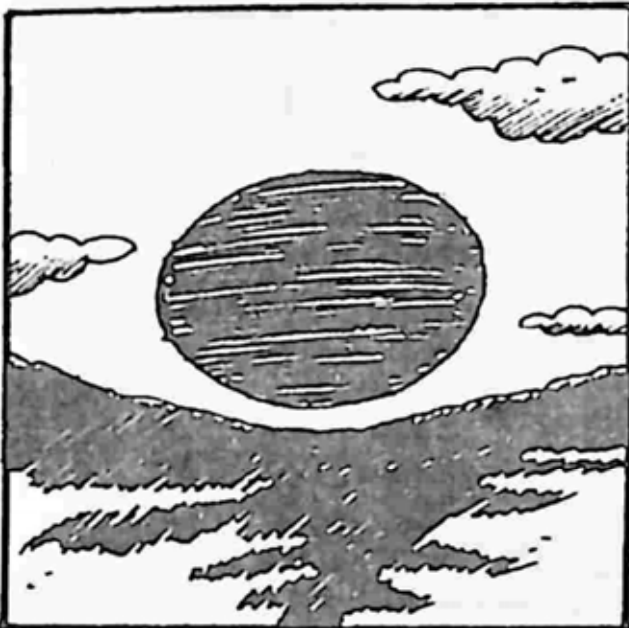
မြေးကိုလဲ
တာဝန်ယူရနဲ့
ကဲ....

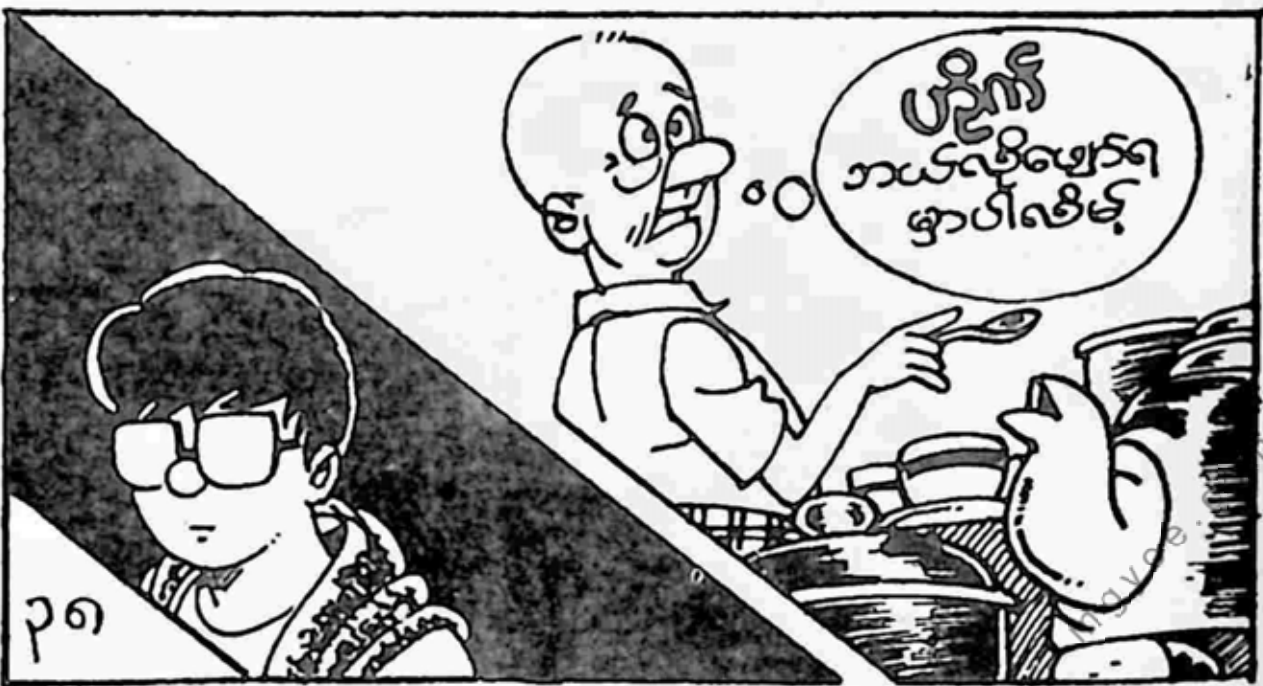

နောက်ဆုံးတော့ သူ့ဘဝ
သစ်ကို စတင်ရန်အတွက်

ရွာမှထွက်ခွာဖို့
ပြာစောင်ပြင်သည်။

ရန်ကုန်မှာ သူ့အဘိုးအဘွားတွေက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
ဖွင့်ထားသည်။ 'ဝမ်းတီး တူးကော်ကျစ်စ်ပေါ့! ခါးခါး'

ဟိုက်
ဘယ်လိုမျှောရ
မှာပါလိမ့်

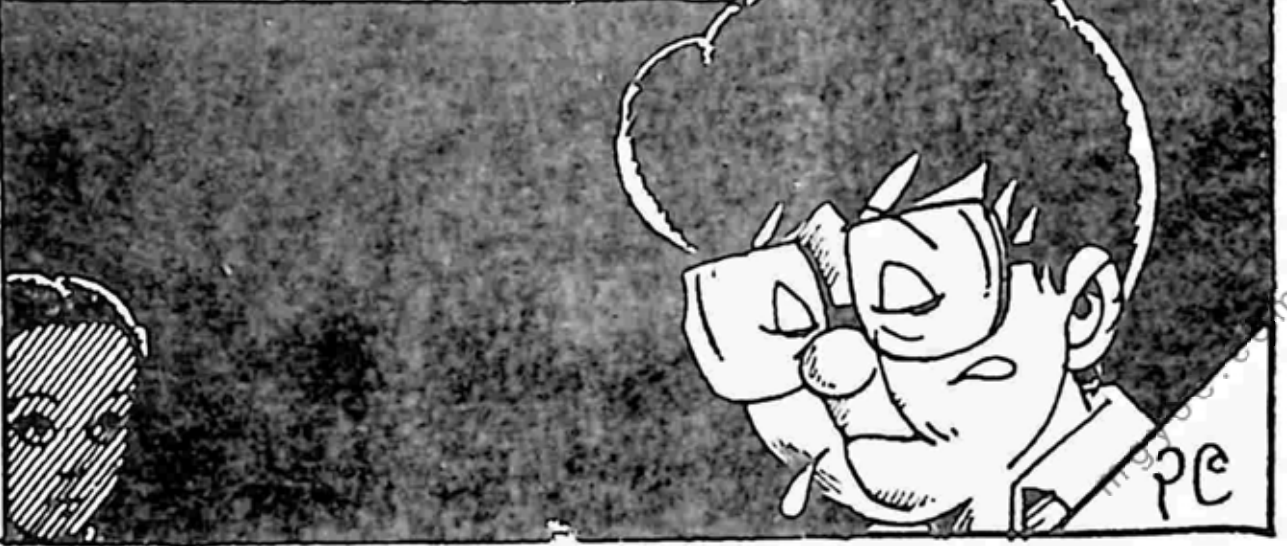

ဒီသည့်မှာ ကူညီ လုပ်ပေးမင်း မိဘကိုထောက်ပံ့ဖို့
ပညာကိုလေ့တတ် ဆက်သင်ဖို့ ဆုံးဖြတ် စီစဉ်လိုက်သည်။

‘အေးအေး..ဖြစ်လာမှတော့ပဲ
ကံစီမံရာပေါ့ဟယ်..ကံကြံ့မင်
ရန်ကုန်မှာပြန်ဆံ့သေးတာပေါ့
ပြာစောင်ရယ်...’

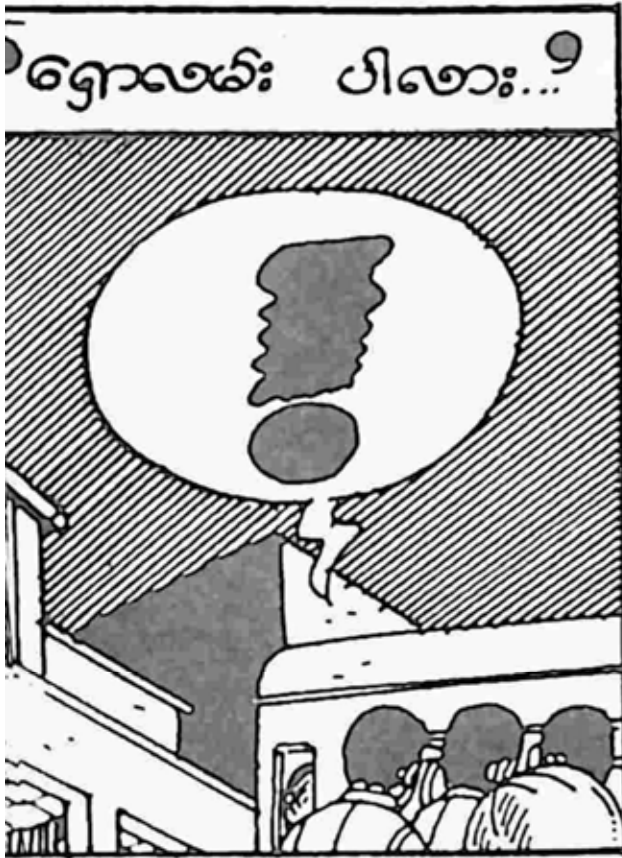
ပန်းကုန်ထိလဲ
ကုန်မြို့ ပြန်မှ..

ဖြာစောင် ရန်ကုန်ကို ရောက်လာသည်။

ရှေးလမ်း ပါလား...?

မပါဘူး
မပါဘူး

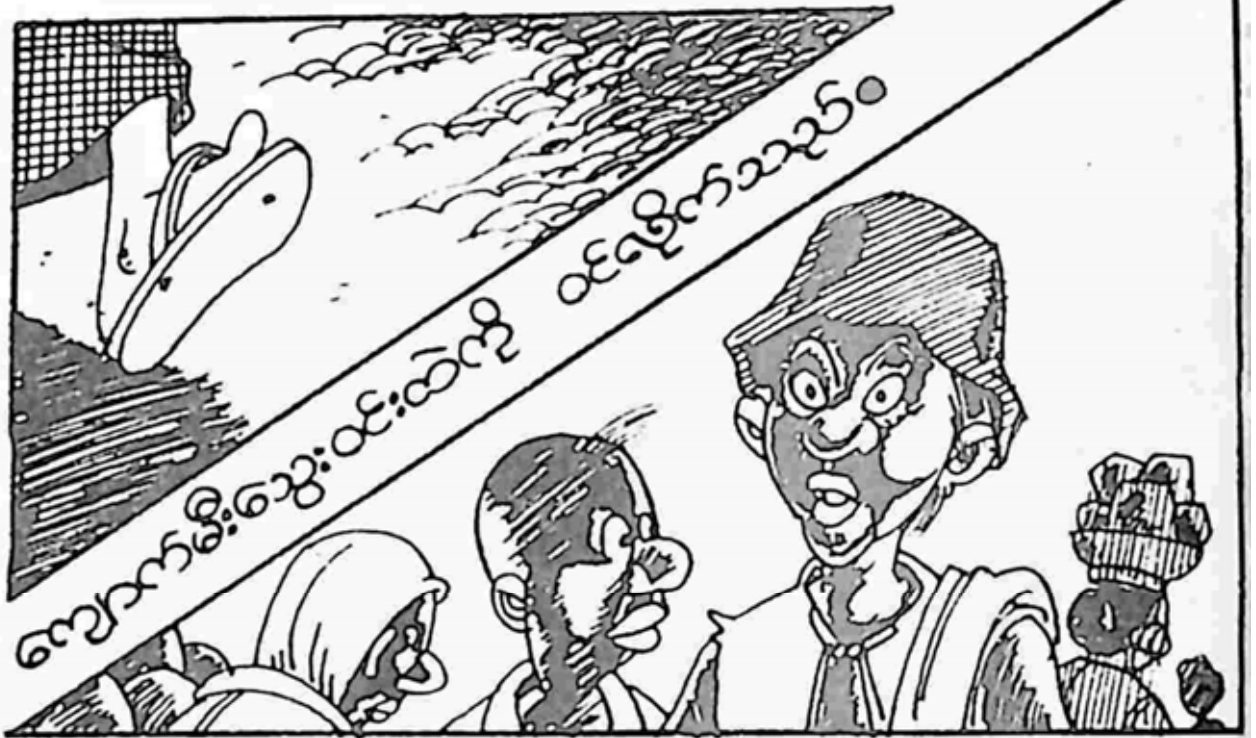
ဒီမယ် ညီနောင်တွေက မပါယင် အေးအေးနေပါ...
မပါဘူးဟုပြောပါ... ပြော... ဂရုစိုက်နိုး ရပါတယ်..

ဖွားဘက်
တော်...

ဟင်္တိုင်မှာ ကျိပြာစောင် ဆင်းရဲဗိုက်၏။

ကျောက်မီးပွေးငွေထဲကို ဝင်ရောက်သည်။

ဒါရုပ်သမားတဦးကို မေးရဗိုက်မိသည်။

ကိုဒေဝါ ဆိုတာ ရှိလား ဟင်..

ပြော့.. ဆရာဦးဒေဝီလား ဂြိုဟ်တယ်ဂြိုဟ်တယ် ဆရာက အလုပ်သိပ်များတာ ဆရာ့ကိုတွေ့ဖို့ မလွယ်ဘူး ဆရာ့ဆီ လျှပ်တော်သွားပြောပေးမယ်.. ဂိတ်ကစောင့်နေ

ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် ကြာသွားသည်။

ဟော.... ပြာစောင့်ကြီး...!

